

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยจะได้เสนอรายงานการวิเคราะห์ข้อมูลโดยละเอียด และจะได้นำเสนอตามลำดับขั้นตอนของการวิเคราะห์ รวมทั้งสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ก็จะได้อธิบายในรายละเอียดต่อไป

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถามและผู้รับการสัมภาษณ์ แยกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

ก. กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ 4 สถานภาพ คือ ตำแหน่ง ตำแหน่งหรืองานที่เคยปฏิบัติก่อนจะมาดำรงตำแหน่งปัจจุบัน และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 12, 13, 14, 15 ตามลำดับ

ข. กลุ่มผู้รับการสัมภาษณ์ ทำการวิเคราะห์ ดังนี้

1. กลุ่มนักเรียน ทำการวิเคราะห์ 9 สถานภาพ คือ เพศ สังกัดโรงเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ศาสนา ภาษาพูด สภาพของครอบครัว จำนวนพี่น้อง อายุเมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และการมีงานทำกับการไม่มีงานทำหลังจากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิเคราะห์ แสดงไว้ในตารางที่ 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 ตามลำดับ

2. กลุ่มผู้ปกครองนักเรียน ทำการวิเคราะห์ 12 สถานภาพ คือ ความสัมพันธ์กับนักเรียน จำนวนปีที่อยู่ในภูมิภาคนี้ปัจจุบัน อาชีพ ศาสนา ภาษาพูด รายได้ต่อเดือน สภาพครอบครัว จำนวนบุตร การย้ายที่อยู่ การเปลี่ยนอาชีพ ระดับการศึกษา และสถานที่ตั้งบ้านเรือน ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 26, 27, 28, 29, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, ตามลำดับ

ขั้นที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ลักษณะและสาเหตุของตัวแปรที่สัมพันธ์กับการศึกษาของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิเคราะห์ในขั้นนี้ดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ก. การวิเคราะห์ลักษณะของตัวแปร ที่ได้จากการทอบแบบสอบถามของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ กับลักษณะของตัวแปรที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน โดยแบ่งตัวแปรออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ตัวแปรเกี่ยวกับนักเรียน ตัวแปรเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน และตัวแปรเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 16, 18, 19, 21, 40, 41, 43, 44, 46 ตามลำดับ

ข. วิเคราะห์สาเหตุของตัวแปร ที่ได้จากการทอบแบบสอบถามของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ กับสาเหตุของตัวแปรที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน โดยแบ่งตัวแปรออกเป็น 3 กลุ่ม คือตัวแปรเกี่ยวกับนักเรียน ตัวแปรเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน และตัวแปรเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 17, 20, 22, 42, 45, 47 ตามลำดับ

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

ก. ตัวแปรเกี่ยวกับนักเรียน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านศาสนา กับ ความต้องการที่จะได้รับการศึกษาชั้นสูงสุด ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 48

ข. ตัวแปรเกี่ยวกับผู้ปกครอง วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

1. อาชีพ กับความคาดหวังต่อการศึกษาระดับสูงสุดของบุตร ผลการวิเคราะห์ แสดงไว้ในตารางที่ 49

2. ศาสนา กับความคาดหวังต่อการศึกษาระดับสูงสุดของบุตร ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 50

3. ระดับการศึกษา กับความคาดหวังต่อการศึกษาระดับสูง
 สุกของบุตร ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 51

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์แนวทางแก้ไขปัญหาการศึกษาต่อของ
 นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ การวิเคราะห์ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์จากการทอแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์
 แสดงไว้ในตารางที่ 52

2. วิเคราะห์จากการทอแบบสอบถามแบบปลายเปิด
 ผลการวิเคราะห์เสนอแนวทางแก้ไขตามลำดับความถี่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง

กลุ่มตัวอย่าง	ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ	รวมทั้งสิ้น	
				จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารสถานศึกษา	ผู้บริหารโรงเรียน ระดับประถมศึกษา	113	92.60	122	100
	ผู้บริหารโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา	9	7.40		
ผู้บริหารการศึกษา ระดับอำเภอ	ศึกษาธิการอำเภอ	10	43.50	23	100
	หัวหน้าการประม ศึกษาอำเภอ	13	56.50		

จากตารางที่ 12 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ เป็นผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 92.60 และ ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าการประม ศึกษอำเภอ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งหรืองาน
ที่เคยปฏิบัติก่อนดำรงตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่งหรืองานที่เคยปฏิบัติ	ผู้บริหารสถานศึกษา		ผู้บริหารการศึกษา ระดับอำเภอ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ครูผู้สอน	103	84.42	4	17.40
2. หัวหน้าหมวดวิชา	2	1.64	1	4.30
3. ผู้ช่วย (ของตำแหน่งที่ดำรงอยู่ ในปัจจุบัน)	15	12.30	9	39.10
4. นักวิชาการศึกษา	-	-	3	13.00
5. อื่น ๆ	2	1.64	6	26.10
รวม	122	100	23	100

จากตารางที่ 13 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้บริหารสถานศึกษา ส่วนใหญ่ เคยดำรงตำแหน่งครูผู้สอนก่อนจะมาดำรงตำแหน่งปัจจุบัน จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 84.42 และผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ส่วนใหญ่เคยดำรงตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งที่ดำรงอยู่ ก่อนจะมาดำรงตำแหน่งปัจจุบัน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 39.10

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง

ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง	ผู้บริหารสถานศึกษา		ผู้บริหารการศึกษา ระดับอำเภอ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 1 ปี	2	1.64	2	8.70
2. 1 - 5 ปี	36	29.50	11	47.82
3. 6 - 10 ปี	24	19.67	8	34.78
4. 11 - 15 ปี	20	16.40	1	4.35
5. สูงกว่า 15 ปี	40	32.79	1	4.35
รวม	122	100	23	100

จากตารางที่ 14 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้บริหารสถานศึกษา ส่วนใหญ่ระยะเวลาดำรงตำแหน่งสูงกว่า 15 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 32.79 และดำรงตำแหน่งระหว่าง 1-5 ปี รองลงมา จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 สำหรับผู้บริหารการศึกษา ระดับอำเภอ ส่วนใหญ่ระยะเวลาดำรงตำแหน่งระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 47.82 และระยะเวลาดำรงตำแหน่งระหว่าง 6-10 ปี รองลงมา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 34.78

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้	ผู้บริหารสถานศึกษา		ผู้บริหารการศึกษา ระดับอำเภอ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 1 ปี	2	1.64	2	8.70
2. 1 - 5 ปี	2	1.64	3	13.05
3. 6 - 10 ปี	18	14.75	1	4.35
4. 11 - 15 ปี	19	15.57	4	17.40
5. สูงกว่า 15 ปี	81	66.40	13	56.50
รวม	122	100	23	100

จากตารางที่ 15 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้บริหารสถานศึกษา ส่วนใหญ่มีระยะเวลาปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ สูงกว่า 15 ปี .. จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 66.40 สำหรับผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ มีระยะเวลาปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้สูงกว่า 15 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50

ผลการวิเคราะห์ลักษณะตัวแปรเกี่ยวกับตัวนักเรียน จากแบบสอบถาม

ตารางที่ 16 ร้อยละของลักษณะตัวแปรเกี่ยวกับนักเรียนที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามความคิดเห็นผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ

ตัวแปรที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียน	ผู้บริหารสถานศึกษา		ผู้บริหารการศึกษา ระดับอำเภอ	
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่
1. ผลการเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	11.48	88.52	13.00	87.00
2. ความต้องการที่จะได้รับการศึกษาชั้นสูงสุด	39.30	60.70	34.80	65.20
3. การมีงานทำกับการไม่มีงานทำหลังจากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	35.20	64.80	26.10	73.90
4. จำนวนพี่น้อง	65.57	34.43	52.20	47.80
5. การไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	40.98	59.02	43.48	56.52
6. การต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานบ้าน	63.10	36.90	52.20	47.80
7. อายุมาก	20.49	79.51	34.80	65.80
8. การพูดภาษามลายู	13.11	86.89	13.00	87.00

จากตารางที่ 16 แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 65.57) เห็นว่า จำนวนที่น้อง เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนมากที่สุด ส่วนตัวแปรที่เห็นว่ามีความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ ผลการเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้บริหารสถานศึกษาร้อยละ 11.48 เห็นว่าเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียน สำหรับตัวแปรอื่นคือการต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานบ้าน การไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ความต้องการที่จะได้รับการศึกษาชั้นสูงสุด การมีงานทำกับการไม่มีงานทำหลังจากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อายุมาก การพูดภาษามลายู เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 63.10, 40.98 39.30, 20.49 และ 13.11 ตามลำดับ

สำหรับผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.20) เห็นว่า จำนวนที่น้อง และการต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานบ้าน เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อมากที่สุด ส่วนตัวแปร ผลการเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับ การพูดภาษามลายู เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด โดยผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ร้อยละ 13.00 เห็นว่าเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียน สำหรับตัวแปรอื่นคือ การไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ความต้องการที่จะได้รับการศึกษาชั้นสูงสุด อายุมาก และการมีงานทำกับการไม่มีงานทำ หลังจากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 43.48, 34.80, 34.80 และ 26.10 ตามลำดับ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์สาเหตุของตัวแปรเกี่ยวกับนักเรียน จากแบบสอบถาม

ตารางที่ 17 ร้อยละของสาเหตุของตัวแปรเกี่ยวกับนักเรียนที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
และผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ

ข้อ สาเหตุ	ผู้บริหารสถานศึกษา						ผู้บริหารการศึกษา ระดับอำเภอ					
	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6
6	42.86	35.71	14.29	7.14	-	-	33.33	33.33	33.33	-	-	-
7	40.00	45.00	15.00	-	-	-	20.00	60.00	20.00	-	-	-
8	50.00	50.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	13.58	3.70	43.21	23.46	16.05	-	6.67	13.33	33.33	26.67	20.00	-
12	83.72	9.30	4.65	2.33	-	-	100.00	-	-	-	-	-
13	4.56	16.28	67.44	11.63	-	-	-	33.33	50.00	16.67	-	-
15	60.63	15.75	10.24	7.09	6.30	-	54.55	31.82	9.09	4.55	-	-
17	40.00	36.00	18.00	6.00	-	-	30.00	30.00	40.00	-	-	-
19	53.23	34.68	2.41	9.68	-	-	28.57	28.57	32.14	10.72	-	-
20	50.34	6.71	4.03	38.93	-	-	50.00	8.33	4.17	37.50	-	-
22	29.17	29.17	41.66	-	-	-	28.57	28.57	42.86	-	-	-
24	28.57	25.00	14.29	17.86	14.28	-	25.00	25.00	25.00	25.00	-	-

จากตารางที่ 17 แสดง สาเหตุของตัวแปรเกี่ยวกับนักเรียน
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบ
แบบสอบถาม ดังนี้

ข้อ 6 "นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนอย่างไร จึงไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1"

ผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 42.86) เห็นว่า
นักเรียนที่ไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีระดับผลการเรียนระดับต้องแก้ไข และ
นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนดี ไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 น้อยที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 7.14

ผู้บริหาร การศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 33.33)
เห็นว่า นักเรียนที่ไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีระดับผลการเรียน ระดับต้องแก้ไข
พอใช้ และค่อนข้างดี

ข้อ 7 "สาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีระดับผลการเรียนค่อนข้างดี หรือพอใช้
หรือต้องปรับปรุงแก้ไข"

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 45) เห็นว่า สาเหตุ
ที่ทำให้นักเรียนมีระดับผลการเรียนค่อนข้างดี หรือพอใช้ หรือต้องปรับปรุงแก้ไข เพราะ
ไม่มีหนังสือเรียน และสาเหตุ ขาดเรียนบ่อย กับ ไม่สนใจการเรียน รองลง
มา คิดเป็นร้อยละ 40.00 และ 15.00 ตามลำดับ

ส่วนผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60)
เห็นว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีระดับผลการเรียนค่อนข้างดี หรือพอใช้ หรือต้องปรับ
ปรุงแก้ไข เพราะไม่มีหนังสือเรียน

ข้อ 8 "เหตุผลที่นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับดี หรือดีมาก ไม่เรียนต่อ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คือ"

ผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50) เห็นว่า เหตุผลที่
นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับดี หรือดีมาก ไม่เรียนต่อ เพราะขาดแคลนทุนทรัพย์
และ ต้องช่วยเหลือผู้ปกครองในการประกอบอาชีพ

สำหรับผู้บริหารการศึกษาในระดับอำเภอไม่ตอบคำถามข้อนี้

ข้อ 10 "สาเหตุที่นักเรียนมีความต้องการจะได้รับการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษา"

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 43.21) เห็นว่า สาเหตุที่นักเรียนมีความต้องการจะได้รับการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษา เพราะต้องช่วยเหลือผู้ปกครองในการประกอบอาชีพ ส่วนสาเหตุระเบียบประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่น สาเหตุอื่น ๆ คือ การต้องการเรียนศาสนาอิสลาม ผู้ปกครองมีฐานะยากจน สาเหตุเป็นคนที่สนใจการเรียน และสาเหตุสติปัญญาของนักเรียนไม่ดี เป็นสาเหตุรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 23.46, 16.05, 13.58 และ 3.70 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาในระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 33.33) เห็นว่า สาเหตุที่นักเรียนมีความต้องการจะได้รับการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษา เพราะต้องช่วยเหลือผู้ปกครองในการประกอบอาชีพ ส่วนสาเหตุระเบียบประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่น สาเหตุอื่น ๆ คือ ความต้องการเรียนศาสนาอิสลาม ผู้ปกครองยากจน สาเหตุสติปัญญาของนักเรียนไม่ดี และสาเหตุเป็นคนที่ไม่สนใจการเรียน เป็นสาเหตุรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 26.67, 20.00, 13.33 และ 6.67 ตามลำดับ

ข้อ 12 "สาเหตุที่นักเรียนต้องมึนงงงาหลังจากเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6"

ผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 83.72) เห็นว่า สาเหตุที่นักเรียนต้องมึนงงงาหลังจากเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ เพื่อช่วยเหลือครอบครัวให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนสาเหตุเพื่อหาเงินเป็นของตนเองสำหรับใช้จ่ายส่วนตัว เพื่อหาทุนไว้สำหรับตนเองเรียนต่อในโอกาสต่อไป เพื่อหาเงินสำหรับส่งให้พี่หรือน้องเรียนต่อ เป็นสาเหตุรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 9.30, 4.65 และ 2.33 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาในระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 100) เห็นว่าสาเหตุที่นักเรียนต้องมึนงงงาหลังจากเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ เพื่อช่วยเหลือครอบครัวให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

ข้อ 13 "สาเหตุที่นักเรียนไม่มีงานทำ หลังจากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 67.44) เห็นว่า สาเหตุที่นักเรียนไม่มีงานทำหลังจากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะยังหางานทำไม่ได้ ส่วนสาเหตุ นักเรียนไม่อยากทำงาน สาเหตุอื่น ๆ คือ นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่อายุน้อย รูปร่างยังเล็ก ไม่มีงานในท้องถิ่นที่เหมาะสม กับ นักเรียนเข้าเรียนวิชาศาสนาอิสลามในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และ ผู้ปกครองไม่ต้องการให้ทำงาน เป็นสาเหตุรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 16.28, 11.63 และ 4.65 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษา ระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50) เห็นว่าสาเหตุที่นักเรียนไม่มีงานทำหลังจากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะยังหางานทำไม่ได้ ส่วนสาเหตุนักเรียนไม่อยากทำงาน และสาเหตุอื่น ๆ คือ นักเรียนจบชั้นประถมศึกษาเมื่ออายุน้อย เป็นสาเหตุรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 16.67

ข้อ 15 "สาเหตุที่ทำให้นักเรียนที่มีพี่น้องหลายคนไม่ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1"

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60.63) เห็นว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนที่มีพี่น้องหลายคนไม่ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะ ผู้ปกครองไม่มีเงินส่งเสียให้บุตรได้เรียนต่อทุกคน ส่วนสาเหตุผู้ปกครองต้องการให้บุตรที่มีผลการเรียนดีเรียนต่อ ผู้ปกครองต้องการให้บุตรทุกคนได้รับการศึกษา เพียงจบระดับประถมศึกษา และผู้ปกครองต้องการส่งเสริมให้เฉพาะบุตรชายเรียน ต่อ เท่านั้น สาเหตุอื่นคือผู้ปกครองต้องการใช้แรงงานของบุตรในการ ช่วยเหลืองานบ้านและประกอบอาชีพ เป็นสาเหตุรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 15.75 10.24, 7.08 และ 6.30 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษา ระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 54.55) เห็นว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนที่มีพี่น้องหลายคน ไม่ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะผู้ปกครองไม่มีเงินส่งเสียให้บุตรได้เรียนต่อทุกคน ส่วนสาเหตุผู้ปกครอง

ต้องการให้บุตรที่มีผลการเรียนดีเรียนต่อ ผู้ปกครองต้องการให้บุตรทุกคนได้รับการศึกษาเพียงจบระดับประถมศึกษา และผู้ปกครองต้องการส่งเสริมให้เฉพาะบุตรชายเรียนต่อ เป็นสาเหตุรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 31.82, 9.09 และ 4.55 ตามลำดับ

ข้อ 17 "สาเหตุที่นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา"

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 40) เห็นว่า สาเหตุที่นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพราะไม่เห็นว่า การเรียนต่อชั้นสูงขึ้นจะเกิดประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต ส่วนสาเหตุไม่เห็นความแตกต่างของการประกอบอาชีพระหว่างนักเรียนที่เรียนต่อกับนักเรียนที่ไม่เรียนต่อ และ ไม่เห็นว่า การเรียนต่อชั้นสูงจะเปลี่ยนแปลงความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัวได้อย่างไร กับสาเหตุอื่น ๆ คือ เนื่องจากประเพณีและ วัฒนธรรมของท้องถิ่น เป็นสาเหตุรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 36.00, 18.00 และ 6.00 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 40) เห็นว่าสาเหตุที่นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพราะไม่เห็นว่า การเรียนต่อชั้นสูงจะเปลี่ยนแปลงความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัวได้อย่างไร ส่วนสาเหตุ ไม่เห็นความแตกต่างของการประกอบอาชีพระหว่างนักเรียนที่เรียนต่อกับนักเรียนที่ไม่เรียนต่อ และไม่เห็นว่า การเรียนต่อชั้นสูงขึ้นจะเกิดประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต เป็นสาเหตุรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 30.00 และ 30.00 ตามลำดับ

ข้อ 19 "งานบ้านที่นักเรียนต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำมีอะไรบ้าง"

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 53.23) เห็นว่างานบ้านที่นักเรียนต้องช่วยเหลือผู้ปกครอง คือ เลี้ยงน้อง ส่วนงานเฝ้าบ้าน งานอื่น ๆ คือ การช่วยงานทั่ว ๆ ไป ไม่เป็นกิจลักษณะ และงานเลี้ยงสัตว์ เป็นงานรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 34.68, 9.68 และ 2.41 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 32.14) เห็นว่า งานบ้านที่นักเรียนต้องช่วยเหลือผู้ปกครองคืองานเลี้ยงสัตว์ ส่วนงานเฝ้าบ้านเลี้ยงน่อง และงานอื่น ๆ คือการช่วยงานทั่วไปที่ไม่เป็นกิจลักษณะ เป็นงานรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 28.57, 28.57 และ 10.72 ตามลำดับ

ข้อ 20 "สาเหตุที่นักเรียนต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานบ้าน

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50.34) เห็นว่า สาเหตุที่นักเรียนต้องช่วยเหลือผู้ปกครอง ทำงานบ้าน เพราะผู้ปกครองมีฐานะยากจน ต้องออกไปทำงานหาเงิน ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ผู้ปกครองมีบุตรหลายคน และส่วนใหญ่บุตรยังเล็กไม่มีคนช่วยดูแล ผู้ปกครองมีกิจการส่วนตัวมากไม่มีใครช่วยเหลือ และผู้ปกครองต้องการฝึกให้บุตรได้มีความรับผิดชอบในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 38.93, 6.71 และ 4.03 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50) เห็นว่าสาเหตุที่นักเรียนต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานบ้าน เพราะผู้ปกครองมีฐานะยากจนต้องออกไปทำงานหาเงิน ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ผู้ปกครองมีบุตรหลายคน และส่วนใหญ่บุตรยังเล็กไม่มีคนช่วยดูแล ผู้ปกครองมีกิจการส่วนตัวมากไม่มีใครช่วยเหลือ และผู้ปกครองต้องการฝึกให้บุตรได้มีความรับผิดชอบในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 37.50, 8.33 และ 4.17 ตามลำดับ

ข้อ 22 "สาเหตุที่ทำให้เด็กเรียนมีอายุมากกว่าเพื่อนรุ่นเดียวกัน"

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 41.66) เห็นว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กเรียนมีอายุมากกว่าเพื่อนรุ่นเดียวกัน เพราะเรียนซ้ำชั้น ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซ้ำ และหยุดเรียนกลางคัน แล้วเข้าเรียนใหม่ คิดเป็นร้อยละ 29.17 และ 29.17 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 42.86) เห็นว่าสาเหตุที่ทำให้เด็กเรียนมีอายุมากกว่าเพื่อนรุ่นเดียวกัน เพราะเรียนซ้ำชั้น ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซ้ำ และหยุดเรียนกลางคันแล้วเข้าเรียนใหม่ คิดเป็นร้อยละ 28.57 และ 28.57 ตามลำดับ

ข้อ 24 "สาเหตุที่นักเรียนที่พูดภาษามลายูไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 28.57) เห็นว่า สาเหตุที่นักเรียนที่พูดภาษามลายู ไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะกลัวฟังครู อธิบายไม่เข้าใจ ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ อ่านหนังสือตำราที่เป็นภาษาไทย ไม่ออกและไม่เข้าใจ กลัวจะเรียนไม่ทันเพื่อน พูดคุยกับครูและเพื่อน ไม่รู้เรื่อง. และสาเหตุอื่น ๆ คือ คิดว่าภาษาไทยไม่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 25.00, 17.86, 14.29 และ 14.28 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่าสาเหตุที่นักเรียนที่พูดภาษามลายูไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะเกิดจากสาเหตุกลัว ฟังครูอธิบายไม่เข้าใจ อ่านหนังสือตำราที่เป็นภาษาไทยไม่ออกและไม่เข้าใจ กลัว เรียนไม่ทันเพื่อน และพูดคุยกับครูและเพื่อนไม่รู้เรื่อง สาเหตุละเท่า ๆ กัน คือ ร้อยละ 25

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ลักษณะตัวแปร เกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียนจากแบบสอบถาม

ตารางที่ 18 ร้อยละของลักษณะตัวแปร เกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียนที่สัมพันธ์กับการศึกษา
 ต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
 และผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ

ตัวแปรที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของ นักเรียน	ผู้บริหารสถานศึกษา		ผู้บริหารการศึกษา ระดับอำเภอ	
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่
1. อาชีพ	68.90	31.10	52.20	47.80
2. รายได้	86.90	13.10	82.60	17.40
3. การนับถือศาสนาอิสลาม	56.60	43.40	69.60	30.40
4. การมีที่อยู่ไม่เป็นหลักแหล่ง	54.10	45.90	60.90	39.10
5. การไม่เห็นความสำคัญของการ ศึกษาระดับมัธยมศึกษา	65.57	34.43	65.22	34.78
6. สภาพของครอบครัว	59.84	40.16	69.60	30.40
7. ค่านิยมที่มีต่อการจัดการศึกษา ของรัฐ	54.10	45.90	69.60	30.40
8.ทัศนคติที่มีต่อสภาพสังคมปัจจุบัน	46.72	53.28	43.48	56.52

จากตารางที่ 18 แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา
 ระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.90 และ 82.60) เห็นว่า
 รายได้ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนมากที่สุด ส่วนตัวแปร
 ที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ ตัวแปรทัศนคติที่มีต่อสภาพสังคมปัจจุบันโดยผู้บริหารทั้ง
 สองกลุ่มเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 46.72 และ 43.48

สำหรับตัวแปรอื่น ๆ ผู้บริหารทั้งสองกลุ่มมีความเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์
 แตกต่างกัน แต่มีความเห็นตรงกันว่า ตัวแปรทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อ
 ของนักเรียนเกินกว่าร้อยละ 50 กล่าวคือ ผู้บริหารสถานศึกษาเห็นว่าตัวแปรที่มีความ
 สัมพันธ์รองลงมาคือ อาชีพ การไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
 สภาพครอบครัว การนับถือศาสนาอิสลาม การมีที่อยู่ไม่เป็นหลักแหล่ง และค่านิยม
 ที่มีต่อการจัดการศึกษาของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 68.90, 65.75, 59.84, 56.60
 และ 54.10 ตามลำดับ ส่วนผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ เห็นว่าตัวแปรที่มีความ
 สัมพันธ์รองลงมา คือ การนับถือศาสนาอิสลาม สภาพครอบครัว ค่านิยมที่มีต่อการจัด
 การศึกษาของรัฐ การไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา การมีที่อยู่
 ไม่เป็นหลักแหล่งและอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 69.60, 65.22, 60.90 และ 52.20
 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ร้อยละของตัวแปรความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนต่อการศึกษาชั้นสูงสุดของบุตร จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ

ความคาดหวัง	ผู้บริหารสถานศึกษา	ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ
1. ประถมศึกษา	85.25	86.96
2. มัธยมศึกษา	7.38	-
3. อาชีวศึกษา	4.10	8.70
4. อุดมศึกษา	3.27	4.34

จากตารางที่ 19 แสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอส่วนใหญ่ (ร้อยละ 85.25 และ 86.96) เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนมีความคาดหวังให้บุตรได้รับการศึกษาต่อชั้นสูงสุดระดับประถมศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา เห็นว่าผู้ปกครองมีความคาดหวังให้บุตรได้รับการศึกษาชั้นสูงสุดระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษารองลงมา คิดเป็นร้อยละ 7.38, 4.10 และ 3.27 ตามลำดับ

ส่วนผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ เห็นว่าผู้ปกครองมีความคาดหวังให้บุตรได้รับการศึกษาชั้นสูงสุดระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษารองลงมา คิดเป็นร้อยละ 8.70 และ 4.34 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์สาเหตุตัวแปรเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน จากแบบสอบถาม

ตารางที่ 20 ร้อยละของสาเหตุของตัวแปร เกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียนที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ

ข้อ สาเหตุ	ผู้บริหารสถานศึกษา					ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
26	52.08	17.36	23.61	6.95	-	50.00	18.18	27.27	4.55	-
28	98.11	1.89	-	-	-	100.00	-	-	-	-
29	62.96	32.72	4.32	-	-	67.86	25.00	7.14	-	-
31	46.48	23.94	23.24	6.24	-	50.00	26.92	19.23	3.85	-
33	12.07	52.87	28.16	6.90	-	5.71	48.58	40.00	5.71	-
35	48.82	28.35	18.90	3.93	-	46.15	23.08	26.92	3.85	-
37	11.39	32.18	30.19	22.28	3.96	19.56	26.09	21.74	28.26	4.35
39	44.74	52.89	19.74	2.63	-	46.87	28.13	25.00	-	-
41	58.25	25.24	12.62	3.89	-	65.00	20.00	10.00	5.00	-
42	43.69	34.95	12.62	8.74	-	57.14	-	21.43	21.43	-
44	59.65	10.53	7.02	22.80	-	60.00	10.00	10.00	20.22	-

จากตารางที่ 20 แสดงสาเหตุของตัวแปรเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกเป็นรายข้อ ดังนี้

ข้อ 26 "เหตุผลที่การประกอบอาชีพของผู้ปกครอง เป็นสาเหตุทำให้ไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1"

ผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.08) เห็นว่า เหตุผลที่การประกอบอาชีพของผู้ปกครอง เป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะผู้ปกครองให้บุตรทำงานเพื่อช่วยเพิ่มรายได้แก่ครอบครัว ส่วนเหตุผลรองลงมาคือ บุตรต้องย้ายติดตามผู้ปกครอง เนื่องจากผู้ปกครองเปลี่ยนสถานที่ประกอบอาชีพ ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพเดิม และ สาเหตุอื่น คือ ผู้ปกครองประกอบอาชีพที่มีรายได้น้อย กับผู้ปกครองต้องใช้แรงงานจากบุตรในการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 23.61, 17.36 และ 6.95 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50) เห็นว่า เหตุผลที่การประกอบอาชีพ เป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะผู้ปกครองให้บุตรทำงานเพื่อช่วยเพิ่มรายได้แก่ครอบครัว ส่วนเหตุผลรองลงมาคือ บุตรต้องย้ายติดตามผู้ปกครอง เนื่องจากผู้ปกครองเปลี่ยนสถานที่ประกอบอาชีพ ผู้ปกครองต้องการให้ประกอบอาชีพเดิม และสาเหตุอื่น คือ ผู้ปกครองประกอบอาชีพที่มีรายได้น้อย คิดเป็นร้อยละ 27.27, 18.18 และ 4.55

ข้อ 28 "ระดับรายได้ของผู้ปกครองที่ไม่ส่งเสริมให้บุตรเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1"

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 98.11) เห็นว่า ระดับรายได้ของผู้ปกครองที่ไม่ส่งเสริมให้บุตรเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คือ ต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน ส่วนระดับรายได้รองลงมา คือ รายได้ระหว่าง 3,000-8,999 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 1.89

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 100) เห็นว่าระดับรายได้ของผู้ปกครองที่ไม่ส่งเสริมให้บุตร เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คือต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน

ข้อ 29 "สาเหตุที่ระดับรายได้ของผู้ปกครองทำให้บุตรไม่สามารถเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1"

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 59.30) เห็นว่าสาเหตุที่ระดับรายได้ของผู้ปกครอง ทำให้บุตรไม่สามารถเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยจะให้บุตรช่วยทำงานหาเงินเพื่อเพิ่มรายได้ของครอบครัว หรือให้ช่วยทำงานบ้าน ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยมักตั้งความหวังให้บุตรได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ และผู้ปกครองที่มีรายได้ปานกลางและมีรายได้สูงอยู่แล้ว มักต้องการให้บุตรประกอบอาชีพเดิมของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 32.72 และ 4.32 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษา ระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 67.86) เห็นว่าสาเหตุที่ระดับรายได้ของผู้ปกครองทำให้บุตรไม่สามารถเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยจะให้บุตรช่วยทำงานหาเงินเพื่อเพิ่มรายได้ของครอบครัว หรือให้ช่วยทำงานบ้าน ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยมักตั้งความหวังให้บุตรได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ และ ผู้ปกครองที่มีรายได้ปานกลางและรายได้สูงอยู่แล้ว มักต้องการให้บุตรประกอบอาชีพเดิมของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 25 และ 7.14 ตามลำดับ

ข้อ 31 "สาเหตุที่ผู้ปกครองนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ไม่ต้องการให้บุตรเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1"

ผู้บริหารการศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 46.48) เห็นว่าสาเหตุที่ผู้ปกครองนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามไม่ต้องการให้บุตรเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะผู้ปกครองต้องการให้บุตรเรียนผู้หลักการของศาสนาอิสลามจากโต๊ะครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ผู้ปกครองต้องการให้บุตรมีความรู้ทางศาสนาอิสลามแตกฉานจะได้เป็นผู้สอนศาสนา

ต่อไป ผู้ปกครองเห็นว่าการ เรียนรู้ด้านวิชาสามัญไม่มีประโยชน์และได้เรียนรู้
ในระดับประถมศึกษาเพียงพอแล้ว และสาเหตุอื่น ๆ คือต้องการให้บุตรเรียนใน
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามได้ความรู้ทั้งวิชาศาสนาและวิชาสามัญ ผู้นำทาง
ศาสนาในท้องถิ่นแนะนำ และกลัวว่าบุตรที่เรียนวิชาสามัญจะไม่เคร่งครัดในการนับถือ
ศาสนา คิดเป็นร้อยละ 23.94, 23.24 และ 6.24 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50)
เห็นว่าสาเหตุที่ผู้ปกครองนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ไม่ต้องการให้บุตรเรียนต่อชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะผู้ปกครองต้องการให้บุตรมีความรู้ทางศาสนาอิสลามจากโตะ
ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ผู้ปกครองต้องการ
ให้บุตรมีความรู้ทางศาสนาอิสลามแตกต่างกันได้เป็นผู้สอนศาสนา ผู้ปกครอง
เห็นว่าการ เรียนรู้วิชาสามัญ ไม่มีประโยชน์และได้เรียนรู้ในระดับประถมศึกษาเพียงพอ
แล้ว และสาเหตุอื่น คือการต้องการให้เรียนในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม คิดเป็น
ร้อยละ 26.92, 19.23 และ 3.85 ตามลำดับ

ข้อ 33 "สาเหตุที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังให้บุตรได้รับการศึกษาเพียง
ระดับประถมศึกษา"

ผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.87) เห็นว่า
สาเหตุที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังให้บุตรได้รับการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษา
เพราะผู้ปกครองมีฐานะยากจน ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ความเชื่อด้านศาสนา
วัฒนธรรม ประเพณีของผู้ปกครอง บุตรสติปัญญาไม่ดี และสาเหตุอื่น
คือ เห็นว่าอาชีพที่ทำอยู่ไม่จำเป็นต้องเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา การสอน
วิชาศาสนาอิสลามในโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่ได้เน้นการปฏิบัติศาสนกิจอย่างจริงจัง และ
ไม่มีหลักประกันว่าเมื่อเรียนจบระดับมัธยมศึกษาแล้วจะได้ประกอบอาชีพ คิดเป็น
ร้อยละ 28.16, 12.07 และ 6.90 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษา ระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 48.58)
เห็นว่าสาเหตุที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังให้บุตรได้รับการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษา
เพราะผู้ปกครองฐานะยากจน ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ความเชื่อด้านศาสนา

วัฒนธรรมประเพณีของผู้ปกครอง บุตร สติปัญญาไม่ดี และสาเหตุอื่น คือ ผู้ปกครองอาศัยอยู่ในชุมชนที่ไม่สนับสนุนการศึกษาต่อ และจบการศึกษาในระดับสูงแล้ว ไม่มีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 40.00 และ 5.71 ตามลำดับ

ข้อ 35 "สาเหตุที่ผู้ปกครองนักเรียนมีที่อยู่ไม่เป็นหลักแหล่ง

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 48.82) เห็นว่า สาเหตุที่ผู้ปกครองนักเรียนมีที่อยู่ไม่เป็นหลักแหล่ง เพราะต้องอพยพไปหางานทำ ส่วน สาเหตุรองลงมาคือ ต้องเปลี่ยนอาชีพ ไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในหมู่บ้านที่ บุตรเรียนหนังสือ สาเหตุอื่น คือการหลบหนีคดี หรือหลบหนีภัยอื่น ๆ คิดเป็น ร้อยละ 28.35, 18.90 และ 8.95 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 46.15)

เห็นว่า สาเหตุที่ผู้ปกครองนักเรียนมีที่อยู่ไม่เป็นหลักแหล่ง เพราะต้องอพยพไปหางาน ทำ ส่วนสาเหตุรองลงมา คือ ไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในหมู่บ้านที่บุตรเรียนหนังสือ เพราะต้องเปลี่ยนอาชีพ และสาเหตุอื่น คือการหลบหนีคดีหรือหลบหนีภัยอื่น ๆ คิดเป็น ร้อยละ 26.92, 23.08 และ 3.85 ตามลำดับ

ข้อ 37 "สาเหตุที่ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของบุตร"

ผู้บริหารการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 32.18) เห็นว่า สาเหตุที่ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของบุตร เพราะ เห็นว่าการให้บุตรออกจากโรงเรียนช่วยทำงานหารายได้ให้ครอบครัวจะมีประโยชน์ มากกว่าการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ เห็นว่ารายได้ ไม่เพียงพอ ไม่สามารถส่งเสริมให้บุตรของตนเองเรียนต่อไป มองไม่เห็นว่าการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาหรือสูงขึ้นไปจะเกิดประโยชน์อย่างไร ก็เห็นว่า ให้บุตรเรียนจบระดับประถมศึกษา ก็เพียงพอเหมาะสมกับสติปัญญาของบุตร และสาเหตุ อื่น คือ ถ้าวัวเมื่อเรียนจบแล้วจะไม่มีการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 30.19, 22.28, 11.39 และ 3.96 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 28.26) เห็นว่า สาเหตุที่ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของบุตร เพราะมองไม่เห็นว่าการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาหรือสูงขึ้นไปจะเกิดประโยชน์อย่างไร ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ เห็นว่าการให้บุตรออกจากโรงเรียนช่วยทำงานหารายได้ให้ครอบครัวจึงมีประโยชน์มากกว่าการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา เห็นว่า รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ ไม่สามารถส่งเสริมให้บุตรของตนเองเรียนต่อได้ กับ เห็นว่าให้บุตรเรียนจบระดับประถมศึกษาเพียงพอ เหมาะสมกับสติปัญญาของบุตร และสาเหตุอื่น คือ ผู้ปกครองมุ่งส่งเสริมให้เรียนด้านวิชาศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 26.09, 21.74, 19.56 และ 4.35 ตามลำดับ

ข้อ 39 "เหตุผลที่นักเรียนที่ครอบครัวแตกแยกกัน ไม่ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1"

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.89) เห็นว่า เหตุผลที่นักเรียนที่ครอบครัวแตกแยกกันไม่ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะผู้ปกครองที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วยมีรายได้น้อย ส่วนเหตุผลรองลงมาคือ ไม่มีคนรับผิดชอบในการส่งเสริมให้เรียน ไม่มีคนควบคุมดูแลการเรียนทำให้นักเรียนไม่เอาใจใส่ต่อการเรียน และสาเหตุอื่น คือ นักเรียนขาดความอบอุ่น เกิดปมด้อย ไม่มีกำลังใจจะเรียนต่อ คิดเป็นร้อยละ 44.74, 19.74 และ 2.63 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 46.87) เห็นว่า เหตุผลที่นักเรียนที่ครอบครัวแตกแยกกันไม่ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะไม่มีคนรับผิดชอบในการดูแลส่งเสริมให้เรียน ส่วนเหตุผลรองลงมาคือ ผู้ปกครองที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วยมีรายได้น้อย และไม่มีคนควบคุมดูแลการเรียนทำให้นักเรียนไม่เอาใจใส่การเรียน คิดเป็นร้อยละ 28.13 และ 25.00 ตามลำดับ

ข้อ 41 "ค่านิยมของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของรัฐบาล"

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 58.25) เห็นว่า ผู้ปกครองมีค่านิยมต่อการจัดการศึกษาของรัฐบาล คือ ผู้ปกครองที่นับถือศาสนาอิสลาม นิยมให้บุตรเรียนวิชาศาสนาอิสลามมากกว่าวิชาสามัญและวิชาชีพ ส่วนค่านิยมที่รองลงมา คือ ผู้ปกครองนิยมให้บุตรเรียนวิชาชีพมากกว่าวิชาสามัญ และให้สามารถประกอบ

อาชีพได้เมื่อเรียนจบ และผู้ปกครองนิยมให้บุตรเรียนเฉพาะวิชาสามัญ เพื่อให้สามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษาได้ สำหรับค่านิยมอื่น ๆ คือ ค่านิยมในการให้บุตรที่จบการศึกษาแล้วเข้ารับราชการเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 25.24, 12.62 และ 3.89 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาในระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 65) เห็นว่าผู้ปกครองมีค่านิยมต่อการจัดการศึกษาของรัฐบาล คือ ผู้ปกครองที่นับถือศาสนาอิสลามนิยมให้บุตรเรียนวิชาศาสนาอิสลามมากกว่าวิชาสามัญและวิชาชีพ ส่วนค่านิยมรองลงมาคือ ผู้ปกครองนิยมให้บุตรเรียนวิชาชีพมากกว่าวิชาสามัญ และให้สามารถประกอบอาชีพได้เมื่อเรียนจบ และค่านิยมให้บุตรเรียนเฉพาะวิชาสามัญ เพื่อให้สามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษาได้ สำหรับค่านิยมอื่นคือ ผู้ปกครองต้องการให้บุตรที่จบการศึกษามีงานทำและสามารถประกอบอาชีพได้ คิดเป็นร้อยละ 20.10 และ 5 ตามลำดับ

ข้อ 42 "สาเหตุที่ค่านิยมของผู้ปกครองนักเรียนไม่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาของรัฐบาล"

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 43.69) เห็นว่าสาเหตุที่ค่านิยมของผู้ปกครองนักเรียนไม่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาของรัฐบาล เพราะรัฐบาลไม่สามารถจัดสอนวิชาศาสนาอิสลามในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อให้แก่นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามได้เรียน และมีความรู้แตกฉานด้านศาสนา เช่นเดียวกับในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ส่วนสาเหตุรองลงมา คือ รัฐบาลไม่สามารถจัดสอนวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้นักเรียนที่จบการศึกษาระดับนี้สามารถประกอบอาชีพได้โดยไม่ต้องเรียนต่อไปอีก และรัฐบาลไม่สามารถจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาให้นักเรียนมีความรู้วิชาสามัญอย่างทัดเทียมกันทุกโรงเรียน ส่วนสาเหตุอื่นคือ มีความศรัทธาการเรียนศาสนาจากโต๊ะครูที่สอนในโรงเรียนสอนศาสนา จึงต้องการให้บุตรเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมากกว่าโรงเรียนมัธยมของรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 34.95, 12.62 และ 8.74 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 65) เห็นว่า สาเหตุที่ค่านิยมของผู้ปกครองนักเรียนไม่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาของ รัฐบาล เพราะรัฐบาลไม่สามารถจัดสอนวิชาศาสนาอิสลามในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อให้ให้นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามได้เรียน และมีความรู้แตกฉานด้านศาสนาเช่นเดียวกับในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ รัฐบาลไม่สามารถจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาให้นักเรียนมีความรู้วิชาสามัญอย่างทัดเทียมกัน และสาเหตุอื่น คือ การที่ผู้ปกครองนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามมีความศรัทธา การเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมากกว่าในโรงเรียนมัธยมศึกษาของ รัฐบาล คิดเป็นร้อยละเท่ากันคือ ร้อยละ 21.43

ข้อ 44 "สาเหตุที่ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้นักเรียนต่อเนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบัน"

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 59.65) เห็นว่า สาเหตุที่ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้นักเรียนต่อเนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบัน เพราะผู้ปกครองกลัวว่าขณะที่กำลังเรียนบุตรอาจจะถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดี ประพฤติชั่ว เสื่อมเสีย ส่วนสาเหตุรองลงมา สาเหตุอื่นคือ การที่ผู้ปกครองมีความรู้ดีกว่าการจะได้ทำงานรับราชการ จะต้องมีส่วนสายหรือพรรคพวก จึงจะสามารถเข้าทำงานได้ สาเหตุ ผู้ปกครองกลัวว่าเมื่อบุตรเรียนสูงขึ้นจะไปเปลี่ยนการนับถือศาสนา และสาเหตุผู้ปกครองกลัวว่าเมื่อบุตรเรียนสูงขึ้นจะไปควบคุมดูแลยาก คิดเป็นร้อยละ 22.80, 10.53 และ 7.02 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษา ระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60) เห็นว่า สาเหตุที่ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้นักเรียนต่อเนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบัน เพราะผู้ปกครองกลัวว่าขณะที่กำลังเรียนบุตรอาจจะถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดี ประพฤติชั่ว เสื่อมเสีย ส่วนสาเหตุรองลงมา สาเหตุอื่น คือ ผู้ปกครองเห็นว่าเมื่อเรียนจบแล้วต้องสอบแข่งขันเข้าทำงาน โอกาสที่บุตรของตนจะสอบได้นั้น เพราะไม่มีเส้นสาย สาเหตุ ผู้ปกครองกลัวว่าเมื่อบุตรเรียนสูงขึ้นจะไปเปลี่ยนการนับถือศาสนา และสาเหตุผู้ปกครองกลัวว่าเมื่อบุตรเรียนสูงขึ้นจะควบคุมดูแลยาก คิดเป็นร้อยละ 20.00 และร้อยละ 10 เท่ากันทั้งสองสาเหตุ

ผลการวิเคราะห์ลักษณะตัวแปร เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมจากแบบสอบถาม

ตารางที่ 21 ร้อยละของลักษณะ ตัวแปร เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่สัมพันธ์กับการศึกษา
 ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
 และผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ

ตัวแปรที่สัมพันธ์กับการศึกษาของ นักเรียน	ผู้บริหารสถานศึกษา		ผู้บริหารการศึกษา ระดับอำเภอ	
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่
1. กลุ่มเพื่อน	51.70	48.30	30.40	69.60
2. การคมนาคมระหว่างบ้านกับ โรงเรียนมัธยมศึกษา	40.98	59.02	60.90	39.10
3. นักเรียน นักศึกษาที่ว่างงาน หลังจากจบการศึกษา	72.13	27.87	60.90	39.10
4. การแนะแนวการศึกษาต่อ	21.31	78.69	47.80	52.20
5. ค่านิยมของชุมชนที่มีต่อการศึกษาต่อ	51.64	48.36	65.20	34.80

จากตารางที่ 21 แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่
 (ร้อยละ 72.13) เห็นว่า นักเรียน นักศึกษาที่ว่างงาน หลังจากจบการศึกษา เป็นตัว
 แปรที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนมากที่สุด ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์
 น้อยที่สุด คือ การแนะแนวการศึกษาต่อ โดยผู้บริหารสถานศึกษาร้อยละ 21.30 เห็นว่าเป็น
 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียน สำหรับตัวแปรอื่นที่มีความสัมพันธ์รองลงมา
 คือ กลุ่มเพื่อน ค่านิยมของชุมชนที่มีต่อการ ศึกษาและการคมนาคมระหว่างบ้านกับโรงเรียนมัธยมศึกษา
 คิดเป็นร้อยละ 51.70, 51.64 และ 40.98 ตามลำดับ

สำหรับผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 65.20) เห็นว่า ตัวแปร ค่านิยมของชุมชนที่มีต่อการศึกษาต่อ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนมากที่สุด ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ กลุ่มเพื่อน โดยผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ร้อยละ 30.40 เห็นว่าเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียน สำหรับตัวแปรอื่นที่มีความสัมพันธ์รองลงมาคือ การคมนาคมระหว่างบ้านกับโรงเรียนมัธยมศึกษา นักเรียนนักศึกษาที่ว่างงานหลังจากจบการศึกษา และการแนะนำการศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 60.90 และ 47.80 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์สาเหตุของตัวแปรเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมจากแบบสอบถาม

ตารางที่ 22 ร้อยละของสาเหตุของตัวแปรเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ

ข้อ สาเหตุ	ผู้บริหารสถานศึกษา				ผู้บริหารการศึกษา ระดับอำเภอ			
	1	2	3	4	1	2	3	4
46	48.93	43.62	7.45	-	50.00	20.00	30.00	-
48	42.00	22.00	18.00	18.00	14.30	50.00	14.30	21.40
50	36.00	31.00	31.00	2.00	40.00	23.33	36.67	-
52	39.29	33.93	26.78	-	39.14	30.43	30.43	-
54	31.75	28.57	31.75	7.93	20.00	40.00	40.00	-

จากตารางที่ 22 แสดงสาเหตุของตัวแปรเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม แยกเป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 46 "สาเหตุที่กลุ่มเพื่อนทำให้นักเรียนไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 48.93) เห็นว่าสาเหตุที่กลุ่มเพื่อน ทำให้นักเรียนไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะเพื่อนที่ไม่เรียนต่อ จะชักจูงให้นักเรียนเห็นว่า การไม่เรียนต่อเป็นสิ่งที่ไม่ต้องรับผิดชอบอะไร ส่วนสาเหตุรองลงมาก็คือ เพื่อนที่มีงานทำมีรายได้จะเป็นตัวอย่างให้นักเรียนเห็นว่า การไม่เรียนต่อสามารถหางานทำมีรายได้เป็นของตนเอง และสาเหตุอื่น คือ นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามจะถูกเพื่อนชักจูงให้เรียนวิชาศาสนาอิสลามในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 43.62 และ 7.45 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50) เห็นว่า สาเหตุที่กลุ่มเพื่อนทำให้นักเรียนไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะเพื่อนที่ไม่เรียนต่อจะชักจูงให้นักเรียนเห็นว่า การไม่เรียนต่อเป็นสิ่งที่ไม่ต้องรับผิดชอบอะไร ส่วนสาเหตุรองลงมา สาเหตุอื่น คือ มักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามจะถูกเพื่อนชักจูงให้เรียนวิชาศาสนาอิสลามในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และ เพื่อนที่มีงานทำมีรายได้ จะเป็นตัวอย่างให้นักเรียนเห็นว่า การไม่เรียนต่อสามารถหางานทำมีรายได้เป็นของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 30 และร้อยละ 20 ตามลำดับ

ข้อ 48 "สาเหตุที่นักเรียนที่อยู่ห่างไกลจากโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่เรียนต่อ"

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 42) เห็นว่า สาเหตุที่นักเรียนที่อยู่ห่างไกลจากโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่เรียนต่อ เพราะผู้ปกครองเกรงว่าบุตรจะได้รับอันตรายในระหว่างการเดินทางไปและกลับโรงเรียน ส่วนสาเหตุรองลงมา คือ ผู้ปกครองไม่มีญาติพี่น้องที่อยู่ใกล้โรงเรียนให้บุตรได้พักชั่วคราวในระหว่างเรียนหนังสือ และไม่มีรถประจำทางวิ่งระหว่างบ้านกับโรงเรียนมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22 และร้อยละ 18 ทั้งสองสาเหตุ

ผู้บริหารการศึกษา ระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50) เห็นว่า สาเหตุที่นักเรียนที่อยู่ห่างไกลจากโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่เรียนต่อ เพราะผู้ปกครองไม่มีญาติพี่น้องที่อยู่ใกล้โรงเรียนให้บุตรได้พักอาศัยชั่วคราวในระหว่างเรียน ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ สาเหตุอื่น นักเรียนต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูงมาก ไม่มีรถประจำทางบริการระหว่างบ้านกับโรงเรียน ผู้ปกครองเกรงว่าบุตรจะได้รับอันตรายในระหว่างการเดินทางไปและกลับ และผู้ปกครองเกรงว่าบุตรจะได้รับความลำบากในระหว่างเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 21.40 และร้อยละ 14.30 ทั้งสองสาเหตุ

ข้อ 50 "สาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่เรียนต่อ เนื่องจากการว่างงานของนักเรียน นักศึกษา หลังจากจบการศึกษา"

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 36) เห็นว่า สาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนไม่เรียนต่อเนื่องจากการว่างงาน ของนักเรียน นักศึกษา หลังจากจบการศึกษา เพราะนักเรียน นักศึกษาที่ว่างงาน เป็นตัวอย่างให้นักเรียน เห็นว่า การเรียนสูงขึ้นไปเมื่อจบการศึกษาแล้วก็ไม่มีงานทำ จึงไม่อยากเรียนต่อ ส่วนสาเหตุรองลงมาตามลำดับคือ นักเรียน นักศึกษาที่ว่างงาน ทำให้ ผู้ปกครองนักเรียนเกรงว่าเมื่อบุตรของตนเรียนสูงขึ้น จบการศึกษาแล้วอาจว่างงาน เช่นเดียวกับนักเรียน นักศึกษาเหล่านั้น จึงไม่สนับสนุนให้เรียนต่อ กับนักเรียน นักศึกษาที่ว่างงานทำให้ผู้ปกครองนักเรียนไม่มั่นใจว่าเมื่อบุตรของตนเองเรียนจบ สามารถจะมีงานทำหรือไม่ และสาเหตุอื่น คือ นักเรียนไม่อยากเรียนต่อ เนื่องจากเมื่อเรียนจบแล้วไม่มีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 31 ทั้งสองสาเหตุ และร้อยละ 2

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 40) เห็นว่า สาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนไม่เรียนต่อ เนื่องจากการว่างงานของนักเรียน นักศึกษา หลังจากจบการศึกษา เพราะนักเรียนนักศึกษาที่ว่างงานเป็นตัวอย่างให้นักเรียนเห็นว่าการเรียนสูงขึ้นไป เมื่อจบการศึกษาแล้ว ก็ไม่มีงานทำจึงไม่อยากเรียนต่อ ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ นักเรียนนักศึกษาที่ว่างงานทำให้ผู้ปกครองไม่มั่นใจว่าเมื่อบุตรของตนเองเรียนจบ จะสามารถมีงานทำหรือไม่ และนักเรียนนักศึกษาที่ว่างงาน ทำให้ผู้ปกครองนักเรียนเกรงว่าเมื่อบุตรของตนเองเรียนสูงขึ้น จบการศึกษาแล้วอาจว่างงาน เช่นเดียวกับนักเรียนนักศึกษาที่ว่างงานเหล่านั้น จึงไม่สนับสนุนให้เรียนต่อ คิดเป็นร้อยละ 36.67 และ 23.33 ตามลำดับ

ข้อ 52 "สาเหตุที่ทำให้นักเรียนที่ไม่ได้รับการแนะแนว ไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1"

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 39.29) เห็นว่า สาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนที่ไม่ได้รับการแนะแนวไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะนักเรียนและผู้ปกครองไม่เข้าใจว่าเรียนต่อสูงขึ้นไปจะมีโอกาสก้าวหน้าอย่างไร ส่วนสาเหตุรองลงมา คือ นักเรียนและผู้ปกครองไม่เห็นประโยชน์จากการเรียนต่อสูงขึ้น และนักเรียนและผู้ปกครองไม่เข้าใจระบบของการเรียน คิดเป็นร้อยละ 33.93 และ 26.78 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 39.14) เห็นว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนที่ไม่ได้รับการแนะแนว ไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะนักเรียนและผู้ปกครองไม่เข้าใจว่าเรียนต่อสูงขึ้นไปจะมีโอกาสก้าวหน้าอย่างไร ส่วนสาเหตุรองลงมา คือ นักเรียนและผู้ปกครองไม่เห็นประโยชน์จากการเรียนต่อสูงขึ้น นักเรียนกับผู้ปกครองไม่เข้าใจระบบของการเรียน คิดเป็นร้อยละ 30.43 ทั้งสองสาเหตุ

ข้อ 54 "สาเหตุที่นักเรียนไม่เรียนต่อเช่นเดียวกับเพื่อนนักเรียนในชุมชน" ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 31.75) เห็นว่าสาเหตุที่นักเรียนไม่เรียนต่อเช่นเดียวกับเพื่อนนักเรียนในชุมชนเพราะ ผู้ปกครองเห็นว่าบุตรของเพื่อนบ้านไม่เรียนต่อ ก็จะไม่ให้บุตรของตนเองเรียนต่อด้วย กับผู้ปกครองและนักเรียนไม่เห็นประโยชน์จากการเรียนต่อ ส่วนสาเหตุรองลงมา เป็นความเชื่อจากวัฒนธรรมประเพณีเดิมของผู้ปกครอง และจากสาเหตุอื่น ๆ คือ ผู้ปกครองนักเรียนเห็นว่า การไม่ให้บุตรเรียนต่อ ก็ฐานะมีอยู่มีกิน ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น กับในชุมชนมีบุคคลที่ประสบความสำเร็จจากการเรียนน้อย คิดเป็นร้อยละ 28.97 และ 7.93 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 40) เห็นว่า สาเหตุที่นักเรียนไม่เรียนต่อเช่นเดียวกับเพื่อนนักเรียนในชุมชน เพราะผู้ปกครอง และนักเรียนไม่เห็นประโยชน์จากการเรียนต่อ และเป็นความเชื่อจากวัฒนธรรมประเพณีเดิมของผู้ปกครอง ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ผู้ปกครองเห็นว่าบุตรของเพื่อนบ้านไม่เรียนต่อก็จะไม่ให้บุตรของตนเรียนต่อด้วย คิดเป็นร้อยละ 20

ผลการวิเคราะห์สถานภาพของนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชาย	84	56.80
2. หญิง	64	43.20
รวม	148	100

จากตารางที่ 23 แสดงว่านักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย , จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 และเป็นเพศหญิง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ จำนวนตามสังกัด
โรงเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สังกัด	จำนวน	ร้อยละ
1. สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ	135	91.22
2. เทศบาล	13	8.78
รวม	148	100

จากตารางที่ 24 แสดงว่านักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 91.22 และจบจากโรงเรียนสังกัดเทศบาล จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 8.78

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ จำแนกตามระดับผลการเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มวิชาต่าง ๆ

ระดับผล การเรียน	ทักษะ		สปช.		สสน.		การวางพื้น ฐานอาชีพ		ประสบการณ์ พิเศษ		รวม	
	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
ระดับ 0	1	0.68	-	-	-	-	-	-	6	4.06	7	0.95
ระดับ 1	56	37.84	27	18.24	12	8.11	10	6.76	50	33.78	155	20.95
ระดับ 2	61	41.22	63	42.57	59	39.87	47	31.76	53	35.81	283	38.24
ระดับ 3	23	15.54	48	32.43	57	38.51	71	47.97	27	18.24	226	30.54
ระดับ 4	7	4.72	10	6.76	20	13.51	20	13.51	12	8.11	70	9.32
รวม	148	100	148	100	148	100	148	100	148	100	148	100

จากตารางที่ 25 แสดงว่าระดับผลการเรียนของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
นักเรียนส่วนใหญ่ มีระดับผลการเรียนมากที่สุด คือระดับ 2 หรือระดับค่อนข้างดี จำนวน
283 คน คิดเป็นร้อยละ 38.24 และระดับผลการเรียนที่น้อยที่สุดคือ ระดับ 0 หรือต้อง
แก้ไข จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95

พิจารณาเป็นรายกลุ่มวิชา ปรากฏว่า กลุ่มวิชาทักษะ กลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบ
การณ์ชีวิต กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มประสบการณ์พิเศษ นักเรียนมีระดับผล
การเรียนระดับ 2 มากที่สุด มีจำนวน 61, 63, 59 และ 53 คน คิดเป็นร้อยละ
41.22, 42.57, 39.87 และ 35.81 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ
นักเรียนมีระดับผลการเรียนระดับ 3 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.97

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของนักเรียนและผู้ปกครอง นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์
จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	นักเรียน		ผู้ปกครองนักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. พุทธ	76	51.35	76	51.35
2. อิสลาม	72	48.65	72	48.65
รวม	148	100	148	100

จากตารางที่ 26 แสดงว่านักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์
นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 51.35 และนับถือศาสนาอิสลาม
จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 48.65

ศูนย์วิทยพัชร์พจนานุกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์
จำแนกตามภาษาพูด

ภาษาพูด	นักเรียน		ผู้ปกครองนักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ไทย	101	68.24	101	68.24
2. มลายู	47	31.76	47	31.76
รวม	148	100	148	100

จากตารางที่ 27 แสดงว่านักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์
ส่วนใหญ่พูดภาษาไทย จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 68.24 และพูดภาษามลายู
จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 31.76

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์
จำแนกตามสภาพครอบครัว

สภาพครอบครัว	นักเรียน		ผู้ปกครองนักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	121	81.76	121	81.76
2. บิดามารดาแยกกันอยู่	27	18.24	27	18.24
รวม	148	100	148	100

จากตารางที่ 28 แสดงว่านักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 81.76 และ บิดามารดาแยกกันอยู่ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.24

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของนักเรียนและผู้ปกครอง จำแนกตามจำนวนที่นั่ง และจำนวนบุตร

จำนวนที่นั่ง/บุตร	นักเรียน		ผู้ปกครอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. 1 - 3 คน	46	31.09	46	31.09
2. 4 - 6 คน	62	41.89	62	41.89
3. 7 - 9 คน	34	22.97	34	22.97
4. มากกว่า 9 คน	6	4.05	6	4.05
รวม	148	100	148	100

จากตารางที่ 29 แสดงว่านักเรียนและผู้ปกครองที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะมีที่นั่ง และมีบุตร ระหว่าง 4-6 คน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 41.89 จำนวนที่นั่ง และจำนวนบุตรที่รองลงมาคือ จำนวนระหว่าง 1-3 คน คิดเป็นร้อยละ 31.09 ส่วนจำนวนที่นั่ง และจำนวนบุตรที่น้อยที่สุด คือ มากกว่า 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.05

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ จำแนกตามอายุที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

อายุที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 11 ปี	-	-
2. 11 ปี	10	6.76
3. 12 ปี	29	19.60
4. 13 ปี	56	37.84
5. 14 ปี	37	25.00
6. สูงกว่า 14 ปี	16	10.80
รวม	148	100

จากตารางที่ 30 แสดงว่านักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เมื่ออายุ 13 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 37.84 และจบการศึกษาเมื่ออายุ 14 ปี รองลงมา จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ส่วนอายุที่นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 น้อยที่สุด คือ อายุ 11 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.76

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ จำแนกตาม การมีงานทำ
กับการไม่มีงานทำหลังจากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การมีงานทำและไม่มีงานทำ	จำนวน	ร้อยละ
1. มีงานทำ	41	27.70
2. ไม่มีงานทำ	107	72.30
รวม	148	100

จากตารางที่ 31 แสดงว่านักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ จะไม่มีงานทำ
จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 72.30 และมีงานทำจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ
27.70

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ปกครองที่รับการสัมภาษณ์

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์กับนักเรียน

ความสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
1. บิดา	108	73.00
2. มารดา	31	20.90
3. ผู้อุปการะ	9	6.10
รวม	148	100

จากตารางที่ 32 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็น บิดา จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 73.00 เป็น มารดา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 20.90 และเป็นผู้อุปการะ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.10

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละ ของผู้ประกอบการนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ จำแนกตาม
จำนวนปีที่อยู่ในภูมิลำเนาปัจจุบัน

จำนวนปี	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 1 ปี	1	0.70
2. 1 - 5 ปี	8	5.40
3. 6 - 10 ปี	13	8.80
4. 11 - 15 ปี	17	11.50
5. เกินกว่า 15 ปี	109	73.60
รวม	148	100

จากตารางที่ 33 แสดงว่า ผู้ประกอบการนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มี
ภูมิลำเนาอยู่ในที่อยูปัจจุบัน จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 73.60 และอยู่
ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.70

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ จำแนกตาม อาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
1. ทานา	57	38.50
2. ทำสวน	49	33.10
3. ทำการประมง	5	3.40
4. ค้าขาย	9	6.10
5. รับจ้าง	27	18.20
6. รับราชการ	-	-
7. ไม่มีอาชีพหลัก	1	0.70
8. อื่น ๆ	-	-
รวม	148	100

จากตารางที่ 34 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพ ทานา จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 อาชีพทำสวน รับจ้าง ค้าขาย ทำการประมง เป็นอาชีพรองลงมา มีจำนวน 49, 27, 9 และ 5 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 33.10, 18.20, 6.10 และ 3.40 ตามลำดับ โดยมีผู้รับการสัมภาษณ์ที่ไม่มีอาชีพหลัก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.70

ตารางที่ 35 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 3,000 บาท	131	88.50
2. 3,000 - 8,999 บาท	17	11.50
3. สูงกว่า 9,000 บาท	-	-
รวม	148	100

จากตารางที่ 35 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มี รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 88.50 และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 3,000-8,999 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ จำแนกตาม
การย้ายที่อยู่

การย้ายที่อยู่	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่เคยย้ายที่อยู่	118	79.73
2. เคยย้ายที่อยู่	30	20.27
รวม	148	100

จากตารางที่ 36 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ไม่เคย
ย้ายที่อยู่ จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 79.73 และเคยย้ายที่อยู่ จำนวน 30 คน
คิดเป็นร้อยละ 20.27

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามการเปลี่ยนอาชีพ

การเปลี่ยนอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่เคยเปลี่ยนอาชีพ	130	87.84
2. เคยเปลี่ยนอาชีพ	18	12.16
รวม	148	100

จากตารางที่ 37 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ไม่เคยเปลี่ยนอาชีพ จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 87.84 และเคยเปลี่ยนอาชีพ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 12.16

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. อ่านออกเขียนได้	51	34.50
2. ประถมศึกษา	91	61.50
3. มัธยมศึกษา	5	3.40
4. สูงกว่ามัธยมศึกษา	1	0.70
รวม	148	100

จากตารางที่ 38 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ระดับประถมศึกษา จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 61.50 และระดับอ่านออกเขียนได้ รองลงมา จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 1 คน ร้อยละ 0.70

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 จำนวน และร้อยละ ของผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ จำแนกตาม
ที่กึ่งบ้านเรือน

ที่กึ่งบ้านเรือน	จำนวน	ร้อยละ
1. ในเขตเทศบาล/สุขาภิบาล	18	12.16
2. นอกเขตเทศบาล/สุขาภิบาล	130	87.84
รวม	148	100

จากตารางที่ 39 จะเห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่กึ่งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 87.84 และกึ่งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล และเขตสุขาภิบาล จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 12.16

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ลักษณะตัวแปร เกี่ยวกับนักเรียนจากแบบสัมภาษณ์

ตารางที่ 40 ร้อยละของลักษณะตัวแปร เกี่ยวกับนักเรียนที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามคำตอบของนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์

ตัวแปรที่สัมพันธ์กับการศึกษาของนักเรียน	นักเรียน		ผู้ปกครองนักเรียน	
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่
1. ผลการเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	31.86	68.14	26.05	73.95
2. การมีงานทำกับการไม่มีงานทำหลังจากเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	46.34	53.66	46.34	53.66
3. จำนวนพี่น้อง	52.03	47.97	50.00	50.00
4. การไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	-	-	29.05	70.95
5. การต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานบ้าน	64.19	35.81	57.43	42.57
6. อายุมาก	26.09	73.91	50.00	50.00
7. การพูดภาษามลายู	8.33	91.67	12.77	87.23

จากตารางที่ 40 แสดงว่า นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน ที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ร้อยละ (64.19 และ 57.43) เห็นว่า การต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาของนักเรียนมากที่สุด ส่วนตัวแปรที่เห็นว่ามีความสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ การพูดภาษามลายู โดยนักเรียนและผู้ปกครองร้อยละ 8.33 และ 12.77 เห็นว่าเป็นตัวแปรที่สัมพันธ์กับการศึกษาของนักเรียน

ส่วนนักเรียนเห็นว่าตัวแปรจำนวนพี่น้อง การมีงานทำกับการไม่มีงานทำหลังจากเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และอายุมาก เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์รองลงมา คิด เป็นร้อยละ 52.03, 46.34, 31.86 และ 26.09 ตามลำดับ

สำหรับผู้ปกครองนักเรียนเห็นว่าตัวแปรจำนวนที่น้อย อายุมาก การมีงานทำ
กัการทำงานไม่ทำงานทำหลังจากเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การไม่เห็นความสำคัญของ
การศึกษาระดับมัธยมศึกษา และผลการเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นตัวแปรที่มี
ความสัมพันธ์รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 50.00, 50.00, 46.34, 29.05 และ
26.05 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41 ร้อยละของลักษณะตัวแปรความต้องการที่จะได้รับการศึกษาสูงสุด จำแนกตามคำตอบของนักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ที่รับการสัมภาษณ์

ความต้องการ	นักเรียน	ผู้ปกครองนักเรียน
1. ระดับประถมศึกษา	34.46	45.95
2. ระดับมัธยมศึกษา	22.30	19.59
3. ระดับอาชีวศึกษา	24.32	20.27
4. ระดับอุดมศึกษา	18.92	14.19

จากตารางที่ 41 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 34.46) มีความต้องการจะได้รับการศึกษาสูงสุดระดับประถมศึกษา รองลงมาคือ ระดับอาชีวศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 24.32, 22.30 และ 18.92 ตามลำดับ

สำหรับผู้ปกครองนักเรียนเห็นว่า นักเรียนมีความต้องการได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษาสูงสุด ร้อยละ 45.95 ระดับอาชีวศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 20.27, 19.59 และ 14.19 ตามลำดับ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์สาเหตุของตัวแปร เกี่ยวกับนักเรียนจากแบบสัมภาษณ์

ตารางที่ 42 ร้อยละของสาเหตุของตัวแปรที่เกี่ยวกับนักเรียนที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามคำตอบของนักเรียนและผู้อุปการคนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์

ข้อ สาเหตุ	นักเรียน					ผู้อุปการคนักเรียน				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
3	1.35	60.14	14.86	16.89	6.67	2.00	44.40	14.30	12.20	2.60
5	15.93	2.66	15.04	61.95	4.4	14.58	5.56	38.19	37.50	4.17
6	77.14	17.14	-	5.72	-	53.85	25.64	2.56	12.82	5.13
8	25.49	39.22	31.37	3.92	-	31.16	22.22	46.67	-	-
10	50.00	38.24	11.76	-	-	57.69	26.92	15.39	-	-
11	65.42	34.58	-	-	-	62.62	37.38	-	-	-
13	54.55	9.09	5.19	31.17	-	61.29	10.75	27.96	-	-
14	34.15	23.17	24.39	18.29	-	-	-	-	-	-
15	23.20	68.30	8.50	-	-	46.50	2.33	48.44	-	-
17	32.70	30.82	33.96	2.52	-	34.72	36.11	25.00	4.17	-
18	29.53	27.52	42.28	0.67	-	31.97	42.18	23.13	2.72	-
19	15.54	84.46	-	-	-	12.16	87.84	-	-	-
21	26.70	13.40	60.00	-	-	52.94	-	47.06	-	-
23	-	50.00	25.00	25.00	-	30.00	40.00	20.00	10.00	-
24	50.00	50.00	-	-	-	57.14	42.86	-	-	-

จากตารางที่ 42 แสดงสาเหตุของตัวแปรเกี่ยวกับนักเรียนที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียน แยกเป็นรายข้อได้ดังนี้

ข้อ 3. "ระดับผลการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับใด

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60.14) เห็นว่า มีผลการเรียนระดับพอใช้ ส่วนระดับดี ค่อนข้างดี ดีมาก และต้องแก้ไข เป็นระดับผลการเรียนรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 16.89, 14.86, 6.67 และ 1.35 ตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 44.40) เห็นว่า บุตรมีผลการเรียนระดับพอใช้ ส่วนระดับค่อนข้างดี ดี ดีมาก และต้องแก้ไข เป็นระดับผลการเรียนรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 14.30, 12.20, 2.60 และ 2.00 ตามลำดับ

ข้อ 5. "สาเหตุที่มีระดับผลการเรียนต้องแก้ไขหรือพอใช้ หรือค่อนข้างดี"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 61.95) เห็นว่า สาเหตุที่มีระดับผลการเรียนต้องแก้ไข หรือพอใช้ หรือค่อนข้างดี เพราะเกิดจากสติปัญญาของนักเรียนเอง ส่วนสาเหตุรองลงมา เพราะต้องขาดเรียนบ่อย ไม่เข้าใจบทเรียนที่ครูสอน สำหรับสาเหตุอื่นคือ ต้องช่วยเหลือพ่อแม่ทำงานบ้าน ไม่มีเวลาเรียนหนังสือ และไม่สนใจเรียนเนื่องจากเรียนเก่งก็ไม่ได้เรียนต่อ และไม่มีหนังสือเรียน คิดเป็นร้อยละ 15.93, 15.04, 4.42 และ 2.66 ตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 38.19) เห็นว่า สาเหตุที่บุตรมีระดับผลการเรียนต้องแก้ไข หรือพอใช้ หรือค่อนข้างดี เพราะบุตรเป็นคนไม่สนใจการเรียน ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ สติปัญญาของบุตรไม่ดี เพราะขาดเรียนบ่อย ไม่มีหนังสือเรียน สำหรับสาเหตุอื่น คือ บุตรต้องเรียนวิชาศาสนาอิสลามทุกวัน บุตรต้องช่วยทำงานบ้านไม่มีเวลาเรียนหนังสือ และผู้ปกครองต้องออกไปทำงาน ไม่มีเวลาเอาใจใส่การเรียนของบุตร คิดเป็นร้อยละ 37.50, 14.58, 5.56 และ 4.17 ตามลำดับ

ข้อ 6. "สาเหตุที่นักเรียนที่มีผลการเรียน ดี และดีมาก ไม่เรียนต่อ"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 77.14) เห็นว่า สาเหตุที่ตนเองไม่ได้เรียนต่อ แม้ว่าผลการเรียนจะอยู่ในระดับดี หรือดีมาก เพราะผู้ปกครองไม่มีเงินส่งเสียให้เรียนต่อ ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ต้องการหางานหาเงินช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว สำหรับสาเหตุอื่น ๆ คือต้องการเรียนวิชาศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ

17.14 และ 5.72 ตามลำดับ

ผู้ปกครองที่รับการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 53.85) เห็นว่าสาเหตุที่บุตรซึ่งมีผลการเรียนระดับดี และดีมาก ไม่เรียนต่อ เพราะไม่มีเงินส่งเสียให้เรียน ส่วนสาเหตุรองลงมา คือ ต้องการให้ช่วยเหลือครอบครัวในการประกอบอาชีพ และอยู่ไกลจากโรงเรียนมัธยมศึกษา สำหรับสาเหตุอื่น คือ บิดา มารดา แยกกันอยู่ และบุตรไม่สนใจจะเรียนต่อ คิดเป็นร้อยละ 25.64, 12.82, 5.13 และ 2.56 ตามลำดับ

ข้อ 8. "เหตุผลที่ต้องการได้รับการศึกษาชั้นสูงสุดเพียงระดับประถมศึกษา"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 39.22) เห็นว่า เหตุผลที่ต้องการได้รับการศึกษาชั้นสูงสุดเพียงระดับประถมศึกษา เพราะต้องการหางานหาเงินช่วยเหลือครอบครัวให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนเหตุผลรองลงมาคือ เห็นว่าผลการเรียนไม่ดี เรียนต่อสูงขึ้นไปก็อาจเรียนไม่สำเร็จ เป็อการเรียนไม่อยากเรียนต่อ สำหรับสาเหตุอื่นคือ ผู้ปกครองไม่ให้เรียนต่อ และต้องการเรียนให้จบตามที่กฎหมายบังคับ คิดเป็นร้อยละ 31.37, 25.49 และ 3.92 ตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 46.67) เห็นว่า เหตุผลที่บุตรของตนต้องการจะได้รับการศึกษาชั้นสูงสุดเพียงระดับประถมศึกษา เพราะต้องการจะหางานหาเงินช่วยเหลือครอบครัว ส่วนเหตุผลรองลงมาคือ เป็นคนไม่สนใจการเรียนหนังสือ และต้องการเรียนวิชาศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 31.11 และ 22.22 ตามลำดับ

ข้อ 10. "เหตุผลที่นักเรียนต้องมืงงานทำหลังจากเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50) เห็นว่า เหตุผลที่ตอ้งมืงงานทำหลังจากเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะ ต้องช่วยเหลือครอบครัวให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนเหตุผลรองลงมาคือ ต้องการเงินสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายของตนเอง และตอ้งหาทุนสำหรับเรียนต่อในโอกาสต่อไป คิดเป็นร้อยละ 38.24 และ 11.76 ตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 55.69) เห็นว่าเหตุผลที่บุตรตอ้งมืงงานทำหลังจากเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะต้องช่วยเหลือครอบครัวให้มี

รายได้เพิ่มขึ้น ส่วนเหตุผลรองลงมา คือ ต้องการเงินสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายของตนเอง และต้องการหาทุนสำหรับเรียนต่อในโอกาสต่อไป คิดเป็นร้อยละ 26.92 และ 15.39 ตามลำดับ

ข้อ 11. "ความต้องการที่จะเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" (ถามเฉพาะนักเรียนที่ไม่มีงานทำ)

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 65.43) เห็นว่า มีความต้องการจะเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และร้อยละ 34.58 ตอบว่าไม่ต้องการเรียนต่อ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 62.62) เห็นว่าบุตรของตนเอง มีความต้องการจะเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และร้อยละ 37.38 ตอบว่าไม่ต้องการเรียนต่อ

ข้อ 13. "สาเหตุที่นักเรียนไม่ได้เรียนต่อ เนื่องจากมีพี่น้องหลายคน"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 54.55) เห็นว่าสาเหตุที่ไม่ได้เรียนต่อ เนื่องจากการมีพี่น้องหลายคน เพราะผู้ปกครองไม่มีเงินส่งเสียให้เรียน ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำงาน เพื่อให้ครอบครัวมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ผู้ปกครองต้องการให้พี่หรือน้องเรียนต่อ และ ต้องช่วยเหลือผู้ปกครองดูแลน้องซึ่งยังเล็ก คิดเป็นร้อยละ 31.17, 9.09 และ 5.19 ตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 61.29) เห็นว่า สาเหตุที่บุตรไม่ได้เรียนต่อ เนื่องจากการมีพี่น้องหลายคน และไม่มีเงินพอที่จะส่งเสียให้บุตรได้เรียนทุกคน ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ต้องการให้บุตรช่วยทำงานเพิ่มรายได้ให้ครอบครัว และต้องการให้พี่หรือน้องเรียนต่อ คิดเป็นร้อยละ 27.96 และ 10.75 ตามลำดับ

ข้อ 14. "สาเหตุที่นักเรียนไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 34.15) เห็นว่า สาเหตุที่ตนเองไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะ รู้สึกเบื่อการเรียนจึงไม่อยากจะเรียนต่อ ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ มองไม่เห็นความแตกต่างในด้านการประกอบอาชีพระหว่างคนที่เรียนต่อ

กับไม่เรียนต่อในระดับมัธยมศึกษา มองไม่เห็นว่าการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา จะเกิดประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคตอย่างไร และมองไม่เห็นว่าการเรียนต่อสูงขึ้น จะสามารถเปลี่ยนแปลงความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัวได้ คิดเป็นร้อยละ 24.39, 23.17 และ 18.29 ตามลำดับ

(ผู้ปกครองนักเรียนไม่ได้สัมภาษณ์ในประเด็นนี้)

ข้อ 15. "สาเหตุที่นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 67.30) เห็นว่า สาเหตุที่นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพราะมีตัวอย่างจากเพื่อนรุ่นก่อน ๆ ในหมู่บ้านที่เรียนจบในระดับสูงกว่าระดับประถมศึกษา แต่ไม่มีงานทำ ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ขณะที่เรียนระดับประถมศึกษาไม่เข้าใจบทเรียนวิชาต่าง ๆ อย่างแจ่มชัด สำหรับสาเหตุอื่น คือ เพื่อน ๆ ในหมู่บ้านไม่เรียนต่อ คิดเป็นร้อยละ 23.20 และ 8.50 ตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 48.84) เห็นว่าสาเหตุที่บุตรไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพราะบุตรไม่สนใจการเรียนหนังสือ ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ บุตรไม่เห็นความแตกต่างในการประกอบอาชีพระหว่างเพื่อนที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา และบุตรเห็นว่าการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ทำให้ตนเองขาดอิสระในการเที่ยวเตร่ คิดเป็นร้อยละ 46.50 และ 2.33 ตามลำดับ

ข้อ 17. "งานบ้านที่นักเรียนช่วยเหลือผู้ปกครองมีอะไรบ้าง"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 33.96) เห็นว่างานบ้านที่นักเรียนต้องช่วยเหลือผู้ปกครอง คือ เป่าบ้าน ส่วนงานที่ต้องช่วยเหลือรองลงมาคือ เลี้ยงน้อง เลี้ยงสัตว์ สำหรับงานอื่น ๆ เช่น ช่วยตักน้ำ หุงข้าว ทำอาหาร ล้างถ้วยชาม คิดเป็นร้อยละ 32.70, 30.82 และ 2.52 ตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 36.11) เห็นว่า งานบ้านที่นักเรียนต้องช่วยเหลือ ผู้ปกครองคือ เป่าบ้าน ส่วนงานที่ต้องช่วยเหลือรองลงมา คือ

เลี้ยงสัตว์ และงานอื่น ๆ เช่น ช่วยตักน้ำ หุงข้าว ทำอาหาร ล้างถ้วยชาม คิดเป็น ร้อยละ 34.72, 25.00 และ 4.17 ตามลำดับ

ข้อ 18. "สาเหตุที่นักเรียนต้องช่วยเหลือผู้ปกครองในการทำงานบ้าน"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 42.28) เห็นว่าสาเหตุที่นักเรียนต้องช่วยเหลือผู้ปกครองในการทำงานบ้าน เพราะ ผู้ปกครองมีรายได้น้อย ไม่สามารถจ้างคนช่วยดูแลบ้านได้ ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ต้องการให้ผู้ปกครองออกไปทำงานนอกบ้าน เพราะผู้ปกครองมีบุตรหลายคน และบุตรยังเล็กไม่มีคนช่วยดูแล สำหรับสาเหตุอื่น คือ ต้องการเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวโดย ให้ผู้ปกครองทำงานนอกบ้าน คิดเป็นร้อยละ 29.53, 27.52 และ 0.67 ตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 42.18) เห็นว่าสาเหตุที่ต้องให้ผู้ปกครองช่วยเหลือทำงานบ้าน เพราะ ผู้ปกครองต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ครอบครัวมีบุตรหลายคน บุตรยังเล็กไม่มีคนช่วยเลี้ยงดู และไม่สามารถจ้างคนช่วยดูแลบ้านได้ สำหรับสาเหตุอื่น คือ ผู้ปกครองป่วยเป็นเวลานาน และผู้ปกครองอายุมากขาดคนช่วยดูแล คิดเป็นร้อยละ 31.97, 23.13, และ 2.72 ตามลำดับ

ข้อ 19. "เมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนเมื่ออายุมากกว่าเพื่อนรุ่นเดียวกัน"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84.46) เห็นว่าไม่ใช่ และเห็นว่าใช่ ร้อยละ 15.54

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.84) เห็นว่าไม่ใช่ และเห็นว่าใช่ร้อยละ 12.16

ข้อ 21. "สาเหตุที่นักเรียนเมื่ออายุมากกว่าเพื่อนรุ่นเดียวกันเมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60) เห็นว่า สาเหตุที่นักเรียนเมื่ออายุมากกว่าเพื่อนรุ่นเดียวกัน เมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะต้องเรียนซ้ำชั้น

ส่วนสาขาที่สองลงมาคือ เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อมีอายุมากและ
ทองหยุกเรียนกลางคัน จึงเข้าเรียนใหม่ คิดเป็นร้อยละ 26.70 และ 13.40 ตาม
ลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.94) เห็นว่าสาขาที่
บุตรมีอายุมากกว่าเพื่อนรุ่นเดียวกัน เมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะ เข้าเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่ออายุมาก ส่วนสาขาที่สองลงมา คือต้องเรียนซ้ำชั้น คิดเป็น
ร้อยละ 47.06

ข้อ 23. "เหตุผลที่ครอบครัวนิยมพูดภาษามลายู"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50) เห็นว่า เหตุผลที่ครอบครัวพูด
ภาษามลายู เพราะเป็นภาษาที่พูดกันตั้งแต่สมัยโบราณ ส่วนเหตุผลรองลงมา คือ
เพื่อเป็นการแสดงว่าเป็นคนมลายู สำหรับเหตุผลอื่น ๆ คือ ผู้ปกครองไม่เคยได้เรียน
ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 25

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 40) เห็นว่า เหตุผลที่ครอบครัว
พูดภาษามลายู เพราะเป็นภาษาที่พูดกันตั้งแต่สมัยโบราณ ส่วนร้อยละ 30, 20, 10 ตาม
ลำดับ เห็นว่าเนื่องจากเหตุผลที่ เชื่อว่าเป็นภาษาของศาสนาอิสลาม และเพื่อ
แสดงว่าเป็นคนมลายู สำหรับเหตุผลอื่นคือ ไม่เคยได้เรียนภาษาไทย

ข้อ 24. "อุปสรรคในการเรียนต่อเนื่องจากการพูดภาษามลายู"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50) เห็นว่าอุปสรรคในการเรียนต่อ
เนื่องจากการพูดภาษามลายูคือ ฟังครูสอนไม่เข้าใจ และร้อยละ 50 เห็นว่าทำให้อ่าน
หนังสือคำราที่ เป็นภาษาไทยไม่ออกและไม่เข้าใจ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57.14) เห็นว่าอุปสรรคใน
การเรียนต่อเนื่องจากการพูดภาษามลายูคือ ฟังครูสอนไม่เข้าใจ และร้อยละ 42.86
ตอบว่า ทำให้อ่านหนังสือคำราที่ เป็นภาษาไทยไม่ออกและไม่เข้าใจ

ผลการวิเคราะห์ ลักษณะตัวแปร เกี่ยวกับผู้ปกครองจากแบบสัมภาษณ์

ตารางที่ 45 ร้อยละของลักษณะของตัวแปร เกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียนที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามค่าคอมของนักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ที่รับการสัมภาษณ์

ตัวแปรที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียน	นักเรียน		ผู้ปกครองนักเรียน	
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่
1. อาชีพ	57.43	42.57	56.80	43.20
2. รายได้	97.96	2.04	98.02	1.98
3. การนับถือศาสนาอิสลาม	47.62	52.38	52.00	48.00
4. การมีที่อยู่ไม่เป็นหลักแหล่ง	13.33	86.67	6.67	93.33
5. การไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	79.70	20.30	-	-
6. สภาพครอบครัว	40.74	59.26	55.56	44.44
7. ค่านิยมที่มีต่อการจัดการศึกษาของรัฐ	30.41	69.59	27.70	72.30
8. ทิศนคติที่มีต่อสภาพสังคมในปัจจุบัน	44.70	55.30	28.77	71.23

จากตารางที่ 45 แสดงว่านักเรียน และผู้ปกครองที่รับการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 97.96 และ 98.02) เห็นว่า รายได้ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนมากที่สุด ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ การมีที่อยู่ไม่เป็นหลักแหล่ง โดยนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนร้อยละ 13.33 และ 6.67 เห็นว่าเป็นตัวแปรที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียน

สำหรับนักเรียนเห็นว่าตัวแปร การไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีพ การนับถือศาสนาอิสลาม ทิศนคติที่มีต่อสภาพสังคมในปัจจุบัน สภาพครอบครัว และค่านิยมที่มีต่อการจัดการศึกษาของรัฐ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์รองลงมา คือ ร้อยละ 79.70, 57.43, 47.62, 44.70 40.74 และ 30.41 ตามลำดับ

ส่วนผู้ปกครองนักเรียนเห็นว่า ตัวแปร อาชีพ สภาพครอบครัว การนับถือศาสนาอิสลาม ทักษะชีวิตที่มีต่อสภาพสังคมในปัจจุบัน และค่านิยมที่มีต่อการจัดการศึกษาของรัฐ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 56.80, 55.56, 52.00 และ 27.70 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 ร้อยละของลักษณะทั่วไป ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาขั้นสูงสุดของบุตร จำแนกตามคำตอบของนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน

ความคาดหวัง	นักเรียน	ผู้ปกครองนักเรียน
1. ระดับประถมศึกษา	53.40	40.54
2. ระดับมัธยมศึกษา	20.90	15.54
3. ระดับอาชีวศึกษา	15.50	25.68
4. ระดับอุดมศึกษา	10.10	18.24

จากตารางที่ 44 แสดงว่านักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 53.40) เห็นว่า ผู้ปกครอง คาดหวังจะให้บุตรได้รับการศึกษาสูงสุดระดับประถมศึกษา รองลงมา คือ มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20.90, 15.50 และ 10.10 ตามลำดับ

สำหรับผู้ปกครองนักเรียน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 40.54) มีความคาดหวังให้บุตรได้รับการศึกษาขั้นสูงสุด ระดับประถมศึกษา รองลงมาคือระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา และมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 25.68, 18.24 และ 15.54 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์สาเหตุของตัวแปรเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน จากแบบสัมภาษณ์

ตารางที่ 45 ร้อยละของสาเหตุของตัวแปรเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียนที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามคำตอบของนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์

ข้อ สาเหตุ	นักเรียน					ผู้ปกครองนักเรียน				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
26	83.53	15.29	1.18	-	-	85.72	5.95	3.57	4.76	-
27	33.78	66.22	-	-	-	31.76	68.24	-	-	-
29	31.25	26.56	10.94	21.86	9.39	22.41	17.24	20.69	22.41	17.24
30	8.33	2.78	88.89	1.39	-	18.06	9.72	72.22	-	-
31	78.75	16.25	3.75	5.00	-	72.46	23.19	1.45	2.90	-
34	10.10	20.30	31.60	38.00	-	13.30	26.70	31.70	28.30	-
35	18.84	66.67	4.35	10.15	-	15.91	70.45	5.68	7.96	-
37	50.00	25.00	25.00	-	-	100.00	-	-	-	-
38	45.76	36.45	11.86	5.93	-	81.76	18.24	-	-	-
39	-	-	-	-	-	59.62	25.93	14.81	-	-
41	45.45	54.55	-	-	-	46.67	20.00	33.33	-	-
43	44.44	46.67	6.67	2.22	-	51.22	43.90	4.88	-	-
44	-	-	-	-	-	46.34	53.66	-	-	-
45(44)	10.05	46.93	39.67	3.35	-	17.55	41.49	40.96	-	-
47	-	-	-	-	-	23.81	47.62	28.57	-	-

จากตารางที่ 45 แสดงสาเหตุของตัวแปรเกี่ยวกับผู้ปกครองที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนแยกเป็นรายข้อ ดังนี้

ข้อ 26. "สาเหตุที่ไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากการประกอบอาชีพของผู้ปกครอง" นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 83.57) เห็นว่า สาเหตุที่ไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากการประกอบอาชีพของผู้ปกครอง เพราะต้องช่วยเหลือผู้ปกครองในการประกอบอาชีพ

ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ผู้ปกครองต้องการให้ประกอบอาชีพเดิม และ ท้องยาย
ติดตามผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 15.29 และ 1.18 ตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 85.72) เห็นว่าสาเหตุที่บุตรไม่ได้
เรียนต่อ เนื่องจากการประกอบอาชีพของผู้ปกครอง เพราะต้องให้บุตรช่วยเหลือในการประกอบ
อาชีพ ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ ต้องการให้บุตรประกอบอาชีพเดิมของครอบครัว สำหรับ
สาเหตุอื่น คือ อาชีพของผู้ปกครองมีรายได้น้อย และ บุตรท้องยายติดตามผู้ปกครอง
เนื่องจากเปลี่ยนสถานที่ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 5.95, 4.76 และ 3.57 ตามลำดับ

ข้อ 27. "ความสามารถของผู้ปกครองในการส่งเสียให้บุตรเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ตามรายได้"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 66.22) เห็นว่า รายได้ของผู้ปกครองไม่
สามารถส่งเสียให้บุตรเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ ส่วนร้อยละ 33.78 ทอมว่าสามารถ
ส่งเสียให้เรียนได้

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 68.24) เห็นว่ารายได้ของตนเอง
ไม่สามารถส่งเสียให้บุตรเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ ส่วนร้อยละ 31.76 ทอมว่า สามารถ
ส่งเสียให้เรียนได้

ข้อ 29. "เหตุผลที่ผู้ปกครองที่มีรายได้สามารถส่งเสียให้เรียนต่อได้ แต่ไม่ให้บุตรเรียน
ต่อ"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 31.25) เห็นว่า เหตุผลที่ไม่ได้เรียนต่อ
เพราะผลการเรียนไม่ดี ส่วนเหตุผลรองลงมาคือ ผู้ปกครองต้องการให้เรียนวิชาศาสนา
อิสลาม ผู้ปกครองต้องการให้ฝึกงานจากกิจการของครอบครัว และผู้ปกครองต้องการ
ให้เรียนวิชาชีพจากการฝึกงานในโรงเรียนหรือบริษัท สำหรับสาเหตุอื่นคือ นักเรียนเบื่อ
การเรียนไม่อยากเรียนต่อ คิดเป็นร้อยละ 26.56, 21.86, 10.94 และ 9.32 ตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 22.41) เห็นว่า เหตุผลที่ไม่ให้บุตร
เรียนต่อ เพราะบุตรมีผลการเรียนไม่ดี และต้องการให้บุตรได้ฝึกงานและดูแลกิจการของครอบครัว
ส่วนเหตุผลรองลงมา คือ ต้องการให้บุตรเรียนวิชาชีพโดยฝึกงานจากโรงงานหรือ
บริษัท และต้องการให้บุตรเรียนวิชาศาสนาอิสลาม สำหรับเหตุผลอื่น คือ บุตรไม่

สนใจเรียนต่อ บุตรมีโรคประจำตัว คิดเป็นร้อยละ 20.69 และ 17.24 ตามลำดับ

ข้อ 30. "ความต้องการของผู้ปกครองที่นับถือศาสนาอิสลามให้บุตรมีความรู้ในวิชาใดมากที่สุด"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 88.89) เห็นว่า ผู้ปกครองต้องการให้บุตรมีความรู้วิชาศาสนาอิสลามมากที่สุด ส่วนนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 8.33 และ 2.78 เห็นว่า ผู้ปกครองต้องการให้มีความรู้วิชาชีพและวิชาสามัญมากที่สุดตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 70.83) ต้องการให้บุตรมีความรู้วิชาศาสนาอิสลามมากที่สุด ส่วนผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 18.06, 9.72 ต้องการให้มีความรู้วิชาชีพและวิชาสามัญมากที่สุดตามลำดับ

ข้อ 31. "เหตุผลที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรเรียนวิชาศาสนาอิสลาม"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.75) เห็นว่า เหตุผลที่ผู้ปกครองต้องการให้เรียนวิชาศาสนาอิสลาม เพราะต้องการให้บุตรเรียนรู้หลักการของศาสนาอิสลาม สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ส่วนนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 16.25, 3.75 และร้อยละ 5 เห็นว่า เพราะต้องการให้บุตรมีความรู้วิชาศาสนาอิสลามจะได้เป็นครูสอนศาสนา และต้องการให้บุตรมีความรู้ทางศาสนาอิสลามเพื่อจะได้ไปเรียนต่อต่างประเทศ สำหรับเหตุผลอื่น ๆ คือ ต้องการให้มีความรู้ทางศาสนาอิสลาม สามารถกลับมาสอนศาสนาภายในครอบครัวได้ กับต้องการให้มีความรู้ทางศาสนาอิสลามสามารถปฏิบัติศาสนกิจได้อย่างถูกต้อง เป็นมุสลิมที่ดี ตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.46) เห็นว่า เหตุผลที่ต้องการให้เรียนวิชาศาสนาอิสลาม เพราะต้องการให้บุตรเรียนรู้หลักการของศาสนาอิสลาม สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ส่วนผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 23.19, 2.90 และ 1.45 เห็นว่า เพราะต้องการให้มีความรู้ศาสนาอิสลามแตกฉานจะได้เป็นครูสอนศาสนา สำหรับเหตุผลอื่น ต้องการให้มีความรู้ทางศาสนาอิสลามสามารถสอนศาสนาภายในครอบครัวได้ และเพื่อให้เป็นมุสลิมที่ดี ตามลำดับ

ข้อ 34. "สาเหตุที่ผู้ปกครองคาดหวังให้บุตรได้รับการศึกษาชั้นสูงสุดเพียงระดับประถมศึกษา"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 38) เห็นว่า สาเหตุที่ผู้ปกครองคาดหวังให้บุตรได้รับการศึกษาชั้นสูงสุดเพียงระดับประถมศึกษา เพราะผู้ปกครองมีรายได้น้อยไม่สามารถส่งเสียให้เรียนได้ ส่วนนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 31.60, 20.30 และ 10.10 เห็นว่า เพราะต้องการให้บุตรช่วยเหลือในการประกอบอาชีพ ผู้ปกครองต้องการให้เรียนวิชาศาสนาอิสลาม และผลการเรียนในระดับประถมศึกษาไม่ตีความลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 31.76) เห็นว่า สาเหตุที่ผู้ปกครองคาดหวังให้บุตรได้รับการศึกษาชั้นสูงสุดเพียงระดับประถม เพราะต้องการให้บุตรช่วยเหลือในการประกอบอาชีพ ส่วนผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 28.30, 26.70 และ 13.30 เห็นว่า เพราะมีรายได้น้อยเพียงพอ ต้องการให้เรียนวิชาศาสนาอิสลาม และเห็นว่าบุตรผลการเรียนไม่ตี ตามลำดับ

ข้อ 35. "เหตุผลที่ผู้ปกครองไม่ให้บุตรได้เรียนชั้นสูงสุดตามที่คาดหวังไว้"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 66.67) เห็นว่า เหตุผลที่ผู้ปกครองไม่ให้เรียนถึงชั้นสูงสุด ตามที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ เพราะ ผู้ปกครองมีรายได้น้อยไม่สามารถส่งเสียให้เรียนได้ ส่วนนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 18.84, 10.15 และ 4.35 เห็นว่า เพราะผลการเรียนในระดับประถมศึกษาไม่ดี สำหรับเหตุผลอื่น ๆ คือบุตรไม่สนใจเรียนหนังสือ และ บุตรไม่สามารถสอบเข้าเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 70.45) เห็นว่า เหตุผลที่ไม่ให้บุตรเรียนจนจบชั้นสูงสุดตามที่คาดหวังไว้ เพราะมีรายได้น้อยไม่เพียงพอส่งเสียให้เรียน ส่วนผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ ร้อยละ 15.91, 7.98 และ 5.68 เห็นว่า เพราะบุตรมีผลการเรียนไม่ดี สำหรับเหตุผลอื่น คือ ต้องการให้บุตรมีความรู้ศาสนาอิสลาม บุตรไม่สนใจการเรียนต่อ และ บุตรไม่สามารถสอบเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามลำดับ

ข้อ 37. "สาเหตุที่ผู้ปกครองต้องย้ายที่อยู่"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50) เห็นว่า สาเหตุที่ผู้ปกครองต้องย้ายที่อยู่ เพราะต้องอพยพไปทำงานทำ ส่วนนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 25 เห็นว่า เพราะ 2 สาเหตุเท่ากันคือ ผู้ปกครองต้องการ เปลี่ยนอาชีพใหม่ และผู้ปกครองไม่ได้มีเงินมีฐานะเดิม อยู่ในหมู่บ้าน

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 100) เห็นว่าสาเหตุที่ทองย้ายที่อยู่ เพราะต้องอพยพไปหางานทำ

ข้อ 38 "สาเหตุที่ผู้ปกครองนักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาของบุตรในระดับมัธยมศึกษา"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 45.76) เห็นว่าสาเหตุที่ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพราะผู้ปกครองเห็นว่าเมื่อบุตรจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาแล้วก็ต้องกลับไปประกอบอาชีพเดิมของครอบครัว ส่วนนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 36.45, 11.86 และ 5.95 เห็นว่า เนื่องจากผู้ปกครองเห็นว่าอาชีพของครอบครัวไม่จำเป็นต้องให้บุตรเรียนจบระดับมัธยมศึกษา และผู้ปกครองเห็นว่าบุตรหญิงไม่จำเป็นต้องเรียนจบระดับมัธยมศึกษา สำหรับสาเหตุอื่นคือ ผู้ปกครองให้ช่วยเหลือในการประกอบอาชีพ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 81.76) เห็นว่าการศึกษาระดับมัศึกษามีความสำคัญต่อบุตร และร้อยละ 18.24 เห็นว่าการศึกษาระดับมัธยมศึกษาไม่มีความสำคัญต่อบุตร

ข้อ 39 ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 59.26) เห็นว่าสาเหตุการศึกษาระดับมัธยมศึกษาไม่มีความสำคัญต่อบุตร เพราะเห็นว่าแม้บุตรเรียนจบระดับมัธยมศึกษา ก็ไม่สามารถประกอบอาชีพที่ดีกว่าเดิมได้ ส่วนผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 25.93 และ 14.81 เห็นว่า เพราะอาชีพของครอบครัวไม่จำเป็นต้องให้บุตรเรียนจบระดับมัธยมศึกษา และเป็นบุตรหญิงไม่จำเป็นต้องให้เรียนระดับมัธยมศึกษา

ข้อ 41. "เหตุผลที่นักเรียนไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากสภาพครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้อยู่ร่วมกัน"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 54.55) เห็นว่าเหตุผลที่ไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากสภาพครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้อยู่ร่วมกัน เพราะผู้ปกครองที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วยกันมีรายได้น้อยไม่สามารถส่งเสียให้เรียนได้ ส่วนร้อยละ 45.45 เห็นว่าเพราะไม่มีคนรับผิดชอบส่งเสียให้เรียน

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 46.67) เห็นว่าเหตุผลที่บุตรไม่ได้เรียนเนื่องจากสภาพครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้อยู่ร่วมกัน เพราะไม่มีคนรับผิดชอบส่งเสียให้บุตรเรียนต่อ ส่วนผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 33 และร้อยละ 20

เห็นว่าเพราะผู้ที่บุตรอาศัยอยู่ด้วยมีรายได้น้อยไม่สามารถส่งเสียให้เรียนได้ และหากคนเอาใจใส่ดูแลการเรียนของบุตร

ข้อ 43. "ค่านิยมของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาล"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 46.67) เห็นว่าค่านิยมของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาลคือ ให้มีการสอนวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาชั้น เพื่อให้นักเรียนที่เรียนจบระดับมัธยมศึกษาสามารถประกอบอาชีพได้ ส่วนนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 44.44, 6.67 และ 2.22 เห็นว่า ให้มีการสอนวิชาศาสนาอิสลามและวิชาสามัญควบคู่กันไป และสอนเน้นหนักเฉพาะวิชาสามัญ เพื่อให้เด็กเรียนที่จบการศึกษาสามารถสอบเข้าเรียนต่อในชั้นสูงขึ้นไปได้ สำหรับค่านิยมอื่นคือให้มีการสอนวิชาชีพ วิชาสามัญ และวิชาศาสนาอิสลามในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 51.22) เห็นว่า ค่านิยมของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาลคือ ให้มีการสอนวิชาศาสนาอิสลาม และวิชาสามัญควบคู่กันในโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนผู้ปกครองที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 43.90 และ 4.88 เห็นว่า ให้มีการสอนวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาชั้น เพื่อให้นักเรียนที่เรียนจบสามารถประกอบอาชีพได้ และให้สอนเน้นด้านวิชาสามัญ เพื่อให้เด็กเรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อชั้นสูงขึ้นไปได้

ข้อ 44. "เหตุผลที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับการศึกษาตามคำตอบในข้อ 43."

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 53.66) เห็นว่า เหตุผลที่ต้องการให้บุตรได้รับการศึกษาตามคำตอบในข้อ 43. เพราะต้องการให้บุตรได้มีความรู้วิชาชีพเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาแล้ว สามารถประกอบอาชีพได้ ส่วนผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 46.34 เห็นว่าต้องการให้บุตรได้มีความรู้ทั้งด้านวิชาศาสนาอิสลามและวิชาสามัญ

ข้อ 45. (44) "ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อสภาพสังคมภายในและภายนอกโรงเรียน ที่เกี่ยวข้องกับบุตร"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 46.93) เห็นว่า ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อสภาพสังคมภายในและภายนอกโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับบุตรคือ เก่งกว่าบุตรจะถูกเพื่อน

ชักจูงให้ประพฤติในสิ่งที่ไม่ดี เช่นการเสพลิงเสพตึกให้โทษ ส่วนนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ ร้อยละ 39.67, 10.05 และ 3.35 เห็นว่า บุตรจะฟังเพื่อไปตามวัฒนธรรมสมัยใหม่ ละเลยวัฒนธรรมประเพณีเดิม บุตรจะเปลี่ยนการนับถือศาสนา และเมื่อเรียนสูงขึ้นจะไม่เชื่อฟังคำตักเตือนสั่งสอนของผู้ที่อาวุโสกว่า ตามลำดับ

ผู้ปกครองที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 41.49) เห็นว่า ทศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อสภาพสังคมภายในและภายนอกโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับบุตรคือ เกรงว่าบุตรจะถูกชักจูงให้ประพฤติในสิ่งที่ไม่ดี เช่นการเสพลิงเสพตึกให้โทษ ส่วนผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 40.96 และ 17.55 เห็นว่า บุตรจะฟังเพื่อไปตามวัฒนธรรมสมัยใหม่ ละเลยวัฒนธรรมประเพณีเดิม และบุตรจะเปลี่ยนการนับถือศาสนา ตามลำดับ

ข้อ 47. "เหตุผลที่ผู้ปกครองไม่ให้บุตรเรียนต่อ เพราะสภาพสังคมภายในและภายนอกโรงเรียน

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 47.62) เห็นว่า เหตุผลที่ไม่ให้บุตรเรียนต่อ เพราะสภาพสังคมภายในและภายนอกโรงเรียน เพราะเกรงว่าเมื่อบุตรเรียนสูงขึ้นโอกาสที่จะถูกเพื่อนชักจูงไปในทางที่ไม่ดีมีมากขึ้น ส่วนผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 28.57 และ 23.81 เห็นว่าเมื่อบุตรเรียนสูงขึ้นจะต้องออกจากภูมิลำเนาไม่สามารถควบคุมดูแลได้ และเมื่อบุตรเรียนสูงขึ้นจะควบคุมดูแลได้ยาก ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ลักษณะตัวแปร เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมจากแบบสัมภาษณ์

ตารางที่ 46 ร้อยละของลักษณะตัวแปร เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามคำตอบของนักเรียนและผู้ปกครอง
นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์

ตัวแปรที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของ นักเรียน	นักเรียน		ผู้ปกครองนักเรียน	
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่
1. กลุ่มเพื่อน	20.27	79.73	18.89	83.11
2. การคมนาคมระหว่างบ้านกับ โรงเรียนมัธยมศึกษา	16.89	83.11	21.62	78.38
3. นักเรียน นักศึกษาที่ว่างงาน หลังจากจบการศึกษา	34.46	65.54	51.35	48.65
4. การแนะนำการศึกษาต่อ	60.00	40.00	25.71	74.29
5. ค่านิยมของชุมชนที่มีต่อการศึกษา ต่อ	65.63	34.37	50.91	49.09

จากตารางที่ 46 แสดงว่านักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 65.63) เห็นว่า ค่านิยมของชุมชนที่มีต่อการศึกษาต่อ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนมากที่สุด โดยมีตัวแปรการแนะนำการศึกษาต่อ นักเรียน นักศึกษาที่ว่างงานหลังจากจบการศึกษา กลุ่มเพื่อน และการคมนาคมระหว่างบ้านกับโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 60, 34.46, 20.27 และ 16.89 ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 51.35) เห็นว่า นักเรียน นักศึกษาที่ว่างงานหลังจากจบการศึกษา เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษา ของนักเรียนมากที่สุด โดยมีตัวแปร ความนิยมของชุมชนที่มีต่อการศึกษาคือ การแนะนำ การศึกษา การคมนาคมระหว่างบ้านกับโรงเรียนมัธยมศึกษา และกลุ่มเพื่อน เป็นตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 50.91, 25.71, 21.62 และ 18.89 ตาม ลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์สาเหตุของตัวแปรเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมจากแบบสัมภาษณ์

ตารางที่ 47 ร้อยละของสาเหตุของตัวแปรเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จำแนกตามค่าตอบของนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์

ข้อ สาเหตุ	นักเรียน					ผู้ปกครอง				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
49 (47)	50.00	50.00	-	-	-	32.00	68.00	-	-	-
50 (48)	50.00	50.00	-	-	-	28.00	68.00	4.00	-	-
(49)	57.43	34.46	5.41	2.70	-	-	-	-	-	-
52 (51)	36.00	44.00	20.00	-	-	21.88	43.75	25.00	9.37	-
54 (53)	86.27	13.73	-	-	-	67.11	32.89	-	-	-
55 (54)	93.24	6.67	-	-	-	76.35	23.65	-	-	-
56	-	-	-	-	-	80.00	20.00	-	-	-
58	-	-	-	-	-	50.00	50.00	-	-	-
59 (56)	56.76	43.24	-	-	-	62.80	37.20	-	-	-
61 (58)	16.35	47.12	21.15	8.65	-	29.40	47.10	11.80	11.80	-

จากตารางที่ 47 แสดงสาเหตุของตัวแปรเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียน แยกเป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 49. (47) กลุ่มเพื่อนที่ชักจูงนักเรียนไม่ให้เรียนต่อ

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 50 เห็นว่า กลุ่มเพื่อนที่เป็นผู้ชักจูงไม่ให้เรียนต่อคือ กลุ่มเพื่อนที่มีงานทำ ส่วน ร้อยละ 50 เป็นกลุ่มเพื่อนที่ไม่มีงานทำ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 68) เห็นว่ากลุ่มเพื่อนที่เป็นผู้ชักจูงไม่ให้บุตรเรียนต่อคือ กลุ่มเพื่อนที่ไม่ทำงาน ส่วนร้อยละ 32 ทอมว่าเป็นกลุ่มเพื่อนที่มีงานทำ

ข้อ 50. (48) เหตุผลที่นักเรียนไม่เรียนต่อตามกลุ่มเพื่อน

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 50 เห็นว่าเหตุผลที่ไม่เรียนต่อตามกลุ่มเพื่อน เพราะต้องการมีงานทำเช่นเดียวกับเพื่อน ส่วนร้อยละ 50 เห็นว่าต้องการเที่ยวเตร่ได้สะดวกสบาย เหมือนกับกลุ่มเพื่อนที่ไม่มีงานทำ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 68) เห็นว่าเหตุผลที่บุตรไม่เรียนต่อตามกลุ่มเพื่อน เพราะต้องการเที่ยวเตร่ได้สะดวกสบายเหมือนกับกลุ่มเพื่อนที่ไม่มีงานทำ ส่วนผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 28 และร้อยละ 4 เห็นว่าเพราะต้องการจะมีงานทำเช่นเดียวกับเพื่อน และกลัวไม่มีเพื่อนในขณะที่เรียนต่อ เนื่องจากเพื่อนในหมู่บ้านไม่เรียนต่อ

ข้อ (49) "โรงเรียนมัธยมศึกษาอยู่ห่างจากบ้านของท่านกี่กิโลเมตร"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57.43) มีบ้านอยู่ห่างจากโรงเรียนมัธยมศึกษาต่ำกว่า 10 กม. รองลงมาคือระยะ 11 - 20 กม. คิดเป็นร้อยละ 34.46 อยู่ไกลระหว่าง 21 - 30 กม. ร้อยละ 5.41 และเกินกว่า 30 กม. ร้อยละ 2.70

ข้อ 52. (51) สาเหตุที่นักเรียนซึ่งมีบ้านอยู่ห่างไกลจากโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่เรียนต่อ

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 40) เห็นว่า สาเหตุที่นักเรียนซึ่งมีบ้านอยู่ห่างไกลจากโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่เรียนต่อ เพราะไม่มียานพาหนะรับส่งในการเดินทางระหว่างบ้านกับโรงเรียน ส่วนนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 36 และร้อยละ 20 เห็นว่า เพราะไม่มีที่พักหรือบ้านญาติที่น้องอยู่ใกล้โรงเรียน และทางเดินทาง

ไปโรงเรียนมัธยมศึกษายากลำบาก ตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 43.75) เห็นว่า สาเหตุที่นักเรียนซึ่งมีบ้านอยู่ห่างไกลจากโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่เรียนต่อ เพราะไม่มียานพาหนะรับ-ส่งในการเดินทางระหว่างบ้านกับโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 25, 21.88 และ 9.37 เห็นว่า เพราะการเดินทางระหว่างบ้านกับโรงเรียนลำบากกลัวว่าบุตรจะได้รับอันตรายระหว่างการเดินทาง และ ไม่มีที่พักหรือญาติที่นอนอยู่ใกล้โรงเรียนมัธยมศึกษา สำหรับสาเหตุอื่นคือ ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูง ไม่มีเงินจ่ายเป็นค่าพาหนะ

ข้อ 54. (53) "เหตุผลที่นักเรียนไม่เรียนต่อ เนื่องจากสาเหตุการว่างงานของนักเรียน นักศึกษาที่จบการศึกษา"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.27) เห็นว่า เหตุผลที่ไม่เรียนต่อเนื่องจากสาเหตุการว่างงานของนักเรียน นักศึกษาที่จบการศึกษา เพราะ เกรงว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะว่างงานเหมือนนักเรียน นักศึกษาเหล่านั้น ส่วนร้อยละ 13.73 เห็นว่า ในสาขาวิชาที่เรียนจะไม่สามารถหางานทำได้

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 76.11) เห็นว่า เหตุผลที่ไม่ให้บุตรเรียนต่อเนื่องจากสาเหตุการว่างงานของนักเรียน นักศึกษาที่จบการศึกษา เพราะกลัวว่าเมื่อบุตรเรียนจบแล้วจะไม่มียานพาหนะเหมือนนักเรียน นักศึกษาเหล่านั้น ส่วนร้อยละ 31.58 เห็นว่า เพราะไม่มั่นใจในความสามารถของบุตรว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะสามารถหางานทำได้

ข้อ 55. (54) "ได้รับการแนะนำการศึกษาต่อจากครูหรือไม่"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 93.24) เคยได้รับการแนะนำการศึกษาต่อจากครู ส่วนร้อยละ 6.67 ไม่เคยได้รับการแนะนำการศึกษาต่อจากครู

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 70.35) เคยได้รับแนะนำเรื่องการเรียนต่อของบุตรจากครู ส่วนร้อยละ 23.65 ไม่เคยได้รับการแนะนำเรื่องการเรียนต่อของบุตร

ข้อ 56. "ท่านต้องการให้ครูจัดแนะแนวการศึกษาต่อของบุตรให้หรือไม่"

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80) ต้องการให้ครูจัดแนะแนวการศึกษาต่อของบุตรให้ ส่วนร้อยละ 20

ข้อ 58. "เหตุผลที่ผู้ปกครองไม่ให้บุตรเรียนต่อที่เกิดจากสาเหตุการไม่ได้รับการแนะแนวจากครู"

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ (ร้อยละ 50) เห็นว่า เพราะไม่รู้ว่าให้บุตรเลือกเรียนสาขาวิชาใด จึงจะตรงกับความสามารถของบุตร ส่วนร้อยละ 50 เห็นว่า ทำให้ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาของบุตร

ข้อ 59. (56) "ในชุมชนที่อาศัยอยู่นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นิยมเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หรือไม่"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 36.76) เห็นว่า นิยมเรียนต่อ ส่วนร้อยละ 43.24 เห็นว่า ไม่นิยมเรียนต่อ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 62.80) เห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนในชุมชนนิยมให้บุตรเรียนต่อ ส่วนร้อยละ 37.20 เห็นว่า ไม่นิยมให้บุตรเรียนต่อ

ข้อ 61. (58) "เหตุผลที่นักเรียนในชุมชนไม่นิยมเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา"

นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 47.13) เห็นว่า เหตุผลที่นักเรียนในชุมชนไม่นิยมเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา เพราะผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เรียนต่อ ส่วนนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 21.15, 16.35 และ 8.65 เห็นว่า เพราะการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง เพราะเป็นความเชื่อจากวัฒนธรรมประเพณี สำหรับเหตุผลอื่นคือ เก่งว่าเรียนจบแล้วหางานทำไม่ได้ และ ต้องการให้เรียนทางศาสนา ตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 47.10) เห็นว่า เหตุผลที่นักเรียนในชุมชนไม่เรียนต่อระดับมัธยมศึกษา เพราะผู้ปกครองไม่เห็นประโยชน์จากการเรียนต่อ ส่วนผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ร้อยละ 20.40, 11.80 และ 11.80

เห็นว่า . . . เป็นความเชื่อจากวัฒนธรรมประเพณีเดิม และเนื่องจากการจัดการศึกษา
ระดับมัธยมศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง สำหรับเหตุผลอื่น คือเกรง
ว่า . . . เมื่อบุตรเรียนจบแล้วจะไม่มืงานทำ กับต้องการให้บุตรเรียนวิชาศาสนาอิสลาม
ตามลำดับ

ศูนย์วิทยพัธพยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร เกี่ยวกับนักเรียน

ตารางที่ 48 จำนวนและร้อยละความสัมพันธ์ของตัวแปร เกี่ยวกับนักเรียนระหว่างศาสนา
กับความต้อองการที่จะได้รับการศึกษาสูงสุด

ศาสนา	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อาชีวศึกษา		อุดมศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. พุทธ	26	34.21	20	26.32	18	23.68	12	15.79
2. อิสลาม	27	37.50	13	18.06	17	23.61	15	20.83

จากตารางที่ 48 แสดงว่า นักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ที่นับถือศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลามมีความต้อองการจะได้รับการศึกษาสูงสุดไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ จำนวนร้อยละของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลาม ที่มีความต้อองการจะได้รับการศึกษาชั้นสูงสุดในระดับต่าง ๆ ทุกระดับใกล้เคียงกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ของตัวแปรเกี่ยวกับผู้ปกครอง

ตารางที่ 49 จำนวนและร้อยละ ความสัมพันธ์ของตัวแปรเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน ระหว่างอาชีพกับความคาดหวังต่อการศึกษาชั้นสูงสุดของบุตร

อาชีพ	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อาชีวศึกษา		อุดมศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ทำนา	26	45.61	12	21.05	14	24.56	5	8.77
2. ทำสวน	19	38.80	4	8.20	11	22.40	15	30.60
3. ทำการประมง	3	60.00	-	-	1	20.00	1	20.00
4. ค้าขาย	3	33.33	2	22.22	3	33.33	1	11.11
5. รับจ้าง	9	33.30	5	18.50	8	29.60	5	18.50
6. ไม่มีอาชีพหลัก	1	100.00	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 49 แสดงว่า ผู้ปกครองที่รับการสัมภาษณ์ทุกกลุ่มอาชีพ มีความคาดหวังต่อการศึกษาชั้นสูงสุดของบุตร เพียงระดับประถมศึกษาทุกกลุ่มอาชีพ แต่ในระดับอุดมศึกษา ผู้ปกครองกลุ่มอาชีพ ทำนา มีความคาดหวังให้บุตรจบการศึกษาน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 8.77 ส่วนผู้ปกครองอาชีพ ทำสวน มีความคาดหวังให้บุตรจบการศึกษาระดับนี้สูงกว่าทุกอาชีพ คือ ร้อยละ 30.60 และทุกอาชีพมีความคาดหวังให้บุตรได้รับการศึกษาชั้นสูงสุด ระดับ อาชีวศึกษา สูงรองจาก ระดับประถมศึกษา

ตารางที่ 50 จำนวนและร้อยละ ความสัมพันธ์ของตัวแปรเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน ระหว่างศาสนากับความคาดหวังต่อการศึกษาชั้นสูงสุดของบุตร

ศาสนา	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อาชีวศึกษา		อุดมศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. พุทธ	30	39.47	13	17.11	19	25.00	14	18.42
2. อิสลาม	32	44.44	10	13.89	17	23.61	13	18.06

จากตารางที่ 50 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ที่นับถือศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลาม มีความคาดหวังต่อการศึกษาชั้นสูงสุดของบุตรไม่แตกต่างกัน และมีความคาดหวังให้บุตรได้รับการศึกษาชั้นสูงสุดระดับประถมศึกษา มากกว่าการศึกษาระดับอื่น คือร้อยละ 39.47 และ 44.44

ศูนย์วิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51 จำนวนและร้อยละ ความสัมพันธ์ของตัวแปรเกี่ยวกับตัวนักเรียน ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ปกครอง กับความคาดหวังที่จะให้บุตรได้รับการศึกษาชั้นสูงสุด

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อาชีวศึกษา		อุดมศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. อ่านออกเขียนได้	25	49.02	10	19.60	8	15.69	8	15.69
2. ประถมศึกษา	35	38.46	12	13.19	28	30.77	16	17.58
3. มัธยมศึกษา	1	20.00	1	20.00	-	-	3	60.00
4. สูงกว่ามัธยมศึกษา	1	100.00	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 51 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่รับการสัมภาษณ์ที่มีระดับการศึกษาต่ำ จะมีความคาดหวังต่อการศึกษาระดับสูงสุดของบุตรต่ำด้วย คือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาอ่านออกเขียนได้ และระดับประถมศึกษา มีความคาดหวังให้บุตรได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 49.02 และ 38.46 ส่วนผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีความคาดหวังให้บุตรได้รับการศึกษาระดับสูงสุดระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 60

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขปัญหาการศึกษาต่อของนักเรียน

ตารางที่ 52 ร้อยละของแนวทางแก้ไขปัญหาการศึกษาต่อของนักเรียน จำแนกตาม
ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ

ข้อ	ผู้บริหารสถานศึกษา					ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
55	40.00	12.77	24.69	16.17	6.38	39.13	10.87	13.04	23.92	13.04

จากตารางที่ 52 แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 40 และ 39.13) เห็นว่าแนวทางแก้ไขปัญหาการศึกษาต่อของนักเรียนคือ การจัดสอนวิชาชีวะในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้นักเรียนที่จบการศึกษา สามารถออกไปประกอบอาชีพได้จริง

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามเห็นว่าแนวทางแก้ไขปัญหาคือ รองลงมาคือ การให้นักเรียนเรียนด้วยกาให้รัฐเป็นผู้จ่ายค่าเล่าเรียน อุปกรณ์การเรียน และเครื่องแต่งตัว ให้มีการสอนวิชาศาสนาอิสลาม ภาษามลายู และภาษาอาหรับในโรงเรียนมัธยมศึกษาเหมือนกับที่มีการสอนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ให้มีครูอาสาสมัครเดินสอนตามหมู่บ้าน เมื่อเรียนจบแล้วให้ไปรับรอง จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอื่น ๆ คือ การเปิดสอนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ให้ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นคนไทยมุสลิมที่มีความรู้ทางศาสนาเป็นที่นับถือของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 24.69, 16.17, 12.77 และ 6.38 ตามลำดับ

ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอที่ตอบแบบสอบถาม เห็นว่า แนวทางแก้ไขปัญหาคือ ให้มีการสอนวิชาศาสนาอิสลาม ภาษามลายู และภาษาอาหรับในโรงเรียนมัธยมศึกษาเช่นเดียวกับที่มีการสอนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ให้นักเรียนเรียนด้วย โดยรัฐเป็นผู้จ่ายค่าเล่าเรียน อุปกรณ์การเรียน และเครื่องแต่งตัว ให้มีครูอาสาสมัครเดินสอนตามหมู่บ้าน เมื่อเรียนจบแล้วให้ไปรับรองการจบการศึกษาระดับ

มัธยมศึกษาและอื่น ๆ คือ การจัดให้มีการแนะแนวการศึกษาต่อเป็นระบบต่อเนื่องคือ จากนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน จัดการสอนวิชาศาสนาอิสลามโดยรัฐบาลเพื่อให้ได้ มาตรฐานเท่าเทียมกัน คิดเป็นร้อยละ 23.92, 13.04 และ 10.87 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการศึกษาต่อของนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถามได้ เสนอแนะวิธี แก้ไขปัญหาการศึกษาต่อของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังต่อไปนี้

1. ระดับรัฐบาล

- 1.1 ขยายการศึกษาภาคบังคับถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- 1.2 จัดการศึกษาแบบให้เปล่าในโรงเรียนมัธยมศึกษา
- 1.3 รัฐบาลให้การในการจัดหางานให้แก่เด็กเรียนที่จบการศึกษาระดับต่าง ๆ เพื่อให้เด็กเรียนที่จบการศึกษามีงานทำ
- 1.4 จัดทุนให้แก่เด็กเรียนที่ยากจน เมื่อเรียนจบและมีงานทำแล้วจึงใช้คืน รัฐบาล
- 1.5 จัดสอนวิชาศาสนาอิสลามในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้มีคุณภาพทัดเทียม กับในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
- 1.6 เปิดสอนวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการ ของท้องถิ่น และเมื่อเรียนจบแล้วมีความรู้ ความชำนาญ สามารถประกอบอาชีพได้
- 1.7 จัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาให้ครบทุกตำบล
- 1.8 ปรับปรุงโรงเรียนมัธยมศึกษาให้มีคุณภาพทัดเทียมกัน
- 1.9 จัดบริการรถโรงเรียน (School bus) ให้แก่นักเรียนที่อยู่ ห่างไกลจากโรงเรียนมัธยมศึกษา
- 1.10 ปรับปรุงการคมนาคมในตำบล หมู่บ้านให้มีความสะอาดในการเดินทาง
- 1.11 ให้มีการสอนวิชาสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมากขึ้น และปรับปรุงคุณภาพให้ทัดเทียมกับโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล
- 1.12 เพิ่มจำนวนการรับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้มากขึ้น

สามัญ

1.13 จัดตั้งวิทยาลัยอิสลามควบคุมโดยรัฐบาล สอนวิชาศาสนาและวิชา

1.14 ให้ท้องถิ่นรับผิดชอบในการจัดการศึกษา

1.15 สร้างหอพักให้แก่นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในท้องถิ่นทุรกันดาร

1.16 ลดค่าเล่าเรียนในระดับมัธยมศึกษา

2. ระดับท้องถิ่น

2.1 ให้ผู้นำท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทในการรณรงค์ และประชาสัมพันธ์การศึกษาต่อของนักเรียนในท้องถิ่น

2.2 ให้ท้องถิ่นมีบทบาทในการให้ความรู้ และทำความเข้าใจ กับประชาชนเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาต่อ

2.3 รับผิดชอบในท้องถิ่นเข้าทำงานต่าง ๆ ในท้องถิ่น เพื่อให้เห็นว่าคนที่เรียนต่อมีโอกาสในการหางานมากกว่าคนอื่น ๆ

2.4 จัดงบประมาณของท้องถิ่นสนับสนุนโรงเรียนมัธยมศึกษาให้มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน ห้างค้าอุปกรณ์การเรียนการสอน และอาคารสถานที่

2.5 จัดงบประมาณเป็นทุนการศึกษาต่อให้แก่เด็กที่เรียนดี เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเรียนต่อ

2.6 จัดสร้างงานในท้องถิ่นให้มากขึ้น เพื่อไม่ให้ผู้ปกครองนักเรียนอพยพไปหางานทำที่อื่น

2.7 จัดตั้งมูลนิธิของแต่ละท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนนักเรียนที่เรียนดีแต่ยากจน

2.8 จัดตั้งคณะกรรมการของท้องถิ่น เพื่อเสนอแนะรัฐบาลในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

3. ระดับโรงเรียน

3.1 จัดบริการแนะแนวการศึกษาต่อแก่นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนอย่างทอเนื่อง

3.2 ปรับปรุงคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาให้ทัดเทียมกัน

3.3 จัดสอนวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

- 3.4 จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- 3.5 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองนักเรียน
- 3.6 ปรับปรุงโรงเรียนให้เป็นศูนย์กลางของชุมชนในการประกอบกิจกรรม

ทาง ๗

3.7 จัดสอนวิชาศาสนาอิสลามในโรงเรียนมัธยมศึกษา

4. ผู้ปกครองนักเรียน

- 4.1 จัดประชุมสัมมนาผู้ปกครองนักเรียน เพื่อให้เห็นความสำคัญของการศึกษาต่อ
- 4.2 แนะนำการศึกษาต่อ และประโยชน์ของการศึกษาต่อ ให้แก่ผู้ปกครองนักเรียน
- 4.3 ให้การยกย่อง หรือประกาศเกียรติคุณผู้ปกครองที่ส่งเสริมให้บุตรเรียนต่อ หรือบุตรประสบผลสำเร็จในการศึกษาต่อ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจ

5. นักเรียน

- 5.1 จัดบริการแนะนำการศึกษาต่อให้แก่นักเรียนระดับประถมศึกษา
- 5.2 ให้ความช่วยเหลืออุปกรณ์การเรียน เครื่องแต่งกายแก่นักเรียนที่เรียนต่อ แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์
- 5.3 หาตัวอย่างนักเรียนรุ่นก่อน ๆ ที่ประสบผลสำเร็จมาเป็นแรงจูงใจ
- 5.4 ให้ทุนแก่นักเรียนที่เรียนดี . และมีความขยันหมั่นเพียร